

PRVA KNJIGA O CAREVIMA

KOJA SE ZOVE I TRE] A KNJIGA O CAREVIMA

GLAVA 1

A car David ostare i bi vremenit, i koliko ga pokrivalu haljinama ne moga{e se zagrejati.

1:2 Tada mu reko{e sluge njegove: Neka potra`e caru gospodaru na{em mladu devojkju, pa ona neka stoji pred carem i dvori ga, i na krilu neka mu spava, da se zagreva car, gospodar na{.

1:3 I potra`i{e lepu devojkju po svim krajevima izrailjskim, i na|o{e Avisagu Sunamku, te je doveo{e caru.

1:4 A ta devojkja be{e vrlo lepa, i dvora{e cara i slu`a{e mu: ali je car ne pozna.

1:5 A Adonija, sin Agitin podi`e se govore}i: Ja }u biti car. I nabavi sebi kola i konjike, i pedeset ljudi koji tr`ahu pred njim.

1:6 I otac ga nikada ne nakara, niti mu re~e: Za{to radi{ tako? A on be{e vrlo lep, i mati ga rodi iza Avesaloma.

1:7 I dogovara{e se s Joavom sinom Serujinim i s Avijatarom sve{tenikom, koji pomagahu Adoniji.

1:8 Ali Sadok sve{tenik i Venaja sin Jodajev i Natan prorok i Semaj i Rej i junaci Davidovi ne prista{e za Adonijom.

1:9 Tada nakla Adonija ovaca i volova i ugojene stoke kod kamena Zoeleta, koji je kod izvora Rogila, i pozva svu bra}u svoju, sinove careve, i sve ljude od Jude, sluge careve;

1:10 Ali ne pozva Natana proroka, ni Venaje, ni ostalih junaka, ni Solomuna brata svog.

1:11 Tada re~e Natan Vitsaveji, materi Solomunovoj govore}i: Jesi li ~ula da se zacario Adonija sin Agitin? A gospodar na{ David ne zna.

1:12 Nego sada hajde, ja }u te savetovati kako }e{ izbaviti du{u svoju i du{u sina svog Solomuna.

1:13 Hajde, otidi k caru Davidu i reci mu: Nisi li se ti, gospodaru moj care, zakleo slu{kinji svojoj govore}i: Solomun, sin tvoj, bi}e car posle mene i on }e sedeti na prestolu mom? Za{to se dakle zacari Adonija?

1:14 I gle, dok ti jo{ bude{ onde govore}i s carem, ja }u do}i za tobom, i dopuni}u tvoje re-i.

1:15 I tako u|e Vitsaveja k caru u klet. A car be{e vrlo star; i Avisaga Sunamka dvora{e ga.

1:16 I saviv{i se Vitsaveja pokloni se caru; a car joj re~e: [ta }e{?

1:17 A ona mu re~e: Gospodaru moj, ti si se zakleo Gospodom Bogom svojim slu{kinji svojoj: Solomun, sin tvoj, bi}e car posle mene, i on }e sedeti na prestolu mom.

1:18 A sad evo Adonija se zacari, a ti, gospodaru moj care, i ne zna{.

1:19 Naklao je volova i ugojene stoke i ovaca mnogo, i pozvao sve sinove careve, i Avijataru sve{tenika i Joava vojvodu; a Solomuna sluge tvog nije pozvao.

1:20 Sada, care gospodaru moj, o~i su svega Izrailja uprte u tebe, da im ka`e{ ko }e sesti na presto tvoj, gospodaru moj care, posle tebe.

1:21 Ina~e, kad gospodar moj car po~ine kod otaca svojih, bi}emo ja i sin moj Solomun krivi.

1:22 I gle, dok ona jo{ govora{e caru, do|e prorok Natan.

1:23 I javi{e caru govore}i: Evo Natana proroka. I on stupiv{i pred cara pokloni se caru licem do zemlje.

1:24 I re~e Natan: Care, gospodaru moj, jesi li ti kazao: Adonija }e biti car posle mene, i on }e sedeti na prestolu mom?

1:25 Jer otide danas i nakla volova i ugojene stoke i ovaca mnogo, i pozva sve sinove careve i vojvode i Avijatara sve{tenika; i eno jedu i piju s njim i govore: Da `ivi car Adonija.

1:26 Mene pak, sluge tvog, ne pozva, ni Sadoka sve{tenika, ni Venaje sina Jodajevog, ni Solomuna sluge tvog.

1:27 Je li to car gospodar moj naredio? Ne kazav{i sluzi svom ko }e sesti na presto gospodara mog cara posle njega.

1:28 A car David odgovori i re~e: Zovite mi Vitsaveju. I ona do|e pred cara, i stade pred carem.

1:29 Tada se zakle car govore}i: Tako da je `iv Gospod, koji je izbavio du{u moju od svake nevolje,

1:30 Kako sam ti se zakleo Gospodom Bogom Izrailjevim rekav{i: Solomun sin tvoj bi}e car posle mene, i on }e sedeti na prestolu mom mesto mene, tako }u u~initi danas.

1:31 Tada Vitsaveja savi se licem do zemlje i pokloni se caru, pa re~e: Da `ivi gospodar moj car David doveka!

1:32 Potom re~e car David: Zovite mi Sadoka sve{tenika i Natana proroka i Venaju, sina Jodajevog. I oni do|o}e pred cara.

1:33 A car im re~e: Uzmite sa sobom sluge gospodara svog, i posadite Solomuna, sina mog, na moju mazgu i i odvedite ga do Giona;

1:34 I neka ga onde Sadok sve{tenik i Natan prorok poma`u za cara nad Izrailjem, i zatrubite u trubu i recite: Da `ivi car Solomun!

1:35 Potom se vratite za njim, i on neka do|e i sedne na presto moj i caruje mesto mene; jer sam njega odredio da bude vo| Izrailju i Judi.

1:36 A Venaja, sin Jodajev, odgovori caru i re~e: Amin! Neka tako ka`e Gospod Bog gospodara mog cara.

1:37 Kako je Gospod bio s gospodarem mojim carem tako neka bude i sa Solomunom, i neka po-

digne presto njegov jo{ vi{e nego presto gospodara mog, cara Davida.

1:38 I tako otide Sadok sve{tenik i Natan prorok i Venaja sin Jodajev i Hereteji i Feleteji, i posadi}e Solomuna na mazgu cara Davida i odvedo}e ga do Giona.

1:39 I Sadok sve{tenik uze rog s uljem iz {atora, i pomaza Solomuna. Potom zatrubi}e u trubu i sav narod re~e: Da `ivi car Solomun!

1:40 I sav narod po|e za njim, i narod svira}e u svirale i veselja}e se veoma da se zemlja razlega}e od vike njihove.

1:41 I za~u Adonija i sve zvanice koje behu s njim, po{to jedo}e; za~u i Joav glas trubni, pa re~e: Kakva je to vika i vreva u gradu?

1:42 I dokle on jo{ govora}e, gle, do|e Jonatan sin Avijatara sve{tenika; i Adonija mu re~e: Hodi, jer si junak i nosi{ dobre glase.

1:43 A Jonatan odgovori i re~e Adoniji: Ta, gospodar na{, car David, postavi Solomuna carem.

1:44 Jer car posla s njim Sadoka sve{tenika i Natana proroka i Venaju, sina Jodajevog, i Hereteje i Feleteje, i posadi}e ga na carevu mazgu.

1:45 I pomaza}e ga Sadok sve{tenik i Natan prorok kod Giona za cara, i otido}e odande vesele}i se tako da je grad uzavreo; to je vika koju ~uste.

1:46 I Solomun je ve} seo na carski presto.

1:47 I do{le su sluge careve, i blagoslovi}e gospodara na{eg, cara Davida govore}i: Da Bog proslavi ime Solomunovo jo{ ve}ma nego tvoje, i presto njegov da podigne jo{ vi{e nego tvoj. I pokloni se car na postelji svojoj.

1:48 Jo{ ovako re~e car: Da je blagosloven Gospod Bog Izrailjev, koji dade danas ko }e sedeti na prestolu mom, da vide moje o~i.

1:49 Tada se prepado}e, i usta}e sve zvanice Adonijine, i otido}e svak svojim putem.

1:50 A Adonija boje}i se Solomuna usta i otide, i uhvati se za rogove oltaru.

1:51 I javi}e Solomunu govore}i: Eno, Adonija se upla{io od cara Solomuna, i eno ga, uhvatio se za rogove oltaru, i veli: Neka mu se zakune car Solomun da ne}e ubiti slugu svog ma~em.

1:52 A Solomun re~e: Ako bude po{ten ~ovek, ni dlaka s glave njegove ne}e pasti na zemlju; ali ako se na|e zlo na njemu, poginu}e.

1:53 I tako posla car Solomun, te ga dovedo{e od oltara; i kad do|e, pokloni se caru Solomunu; a Solomun mu re~e: Idi ku}i svojoj.

GLAVA 2

A kad do|e vreme Davidu da umre, zapovedi Solomunu, sinu svom govore}i:

2:2 Ja idem kud ide sve na zemlji; a ti budi hrabar i budi ~ovek.

2:3 I dr`i {ta ti je Gospod Bog tvoj zapovedio da dr`i{i, hode}i putevima Njegovim i dr`e}i uredbe Njegove i zapovesti Njegove i zakone Njegove i svedo~anstva Njegova, kako je napisano u zakonu Mojsijevom, da bi napredovao u svemu {to uzradi} i za ~im se god okrene{,

2:4 Da bi Gospod ispunio re~ svoju koju mi je rekao govore}i: Ako uspaze sinovi tvoji na put svoj hode}i preda mnom verno, svim srcem svojim i svom du{om svojom, tada ti ne}e nestati ~oveka na prestolu Izrailjevom.

2:5 A ti zna{ {ta mi je u~inio Joav, sin Serujin, {ta je u~inio dvema vojvodama Izrailjevim, Aveniru sinu Nirovom i Amasi sinu Jeterovom, koje ubi proliv{i u miru krv kao u ratu, i okalja krvlju kao u ratu pojas svoj oko sebe, i obu}u svoju na nogu.

2:6 U~ini dakle po mudrosti svojoj, i nemoj dati da se seda glava njegova spusti s mirom u grob.

2:7 Sinovima pak Varzelaja od Galada u~ini milost, i neka bude me|u onima koji jedu za tvojim stolom, jer su tako do{li k meni kad sam be`ao od Avesaloma, brata tvog.

2:8 I eto, kod tebe je Simej, sin Girin od Venijamina iz Vaurima, koji me je ljuto ru`io kad i|ah u Mahanajim; ali mi do|e na susret na Jordan, i zakleh mu se Gospodom rekav{i: Ne}u te ubiti ma~em.

2:9 Ali mu ti nemoj oprostiti, jer si mudar ~ovek i zna}e{ {ta }e{ mu u~initi, da opravi{ sedu glavu njegovu s krvlju u grob.

2:10 Tako po~inu David kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davidovom.

2:11 A carova David nad Izrailjem ~etrdeset godina: u Hevronu carova sedam godina, a u Jerusali~mu carova trideset i tri godine.

2:12 I Solomun sede na presto Davida oca svog, i carstvo se njegovo utvrdi jako.

2:13 Tada do|e Adonija, sin Agitin, k Vitsaveji materi Solomunovoj; a ona re~e: Jesi li dobro do{ao? A on re~e: Dobro.

2:14 Potom re~e: Imam ne{to da ti ka`em. A ona re~e: Govori.

2:15 Tada re~e: Ti zna{ da je moje bilo carstvo, i da je u mene bio upro o~i sav Izrailj da ja budem car; ali se carstvo prenese i dopade bratu mom, jer mu ga Gospod dade.

2:16 Zato te sad molim za jedno; nemoj me odbiti. A ona mu re~e: Govori.

2:17 A on re~e: Govori caru Solomunu, jer ti on ne}e odbiti, neka mi da za `enu Avisagu Sunamku.

2:18 A Vitsaveja re~e: Dobro, ja }u govoriti caru za te.

2:19 I do|e Vitsaveja k caru Solomunu da mu govori za Adoniju; a car usta i srete je i pokloniv{i joj se sede na svoj presto, i zapovedi te namesti{e stolicu materi njegovoj, i ona sede njemu s desne strane.

2:20 Tada ona re~e: Iskala bih od tebe jednu malu stvar, nemoj me odbiti. A car joj re~e: I{ti, majko, ne}u te odbiti.

2:21 Ona re~e: Podaj Avisagu Sunamku Adoniji, bratu svom za `enu.

2:22 A car Solomun odgovori materi svojoj i re~e: Za{to i{te{ Avisagu Sunamku za Adoniju? I{ti i carstvo za nj, jer je on brat moj stariji i ima uza se Avijatara sve{tenika i Joava sina Serujinog.

2:23 I zakle se car Solomun Gospodom govore}i: Tako da mi u~ini Bog i tako da doda, sebi na smrt kaza to Adonija danas.

2:24 I zato, tako da je `iv Gospod, koji me je utvrdio i posadio me na prestolu Davida oca mog, i koji mi je na~inio ku}u kao {to je rekao, danas }e poginuti Adonija.

2:25 I posla car Solomun Venaju, sina Jodajevog, koji ulo`i na nj, te pogibe.

2:26 A Avijataru sve{teniku re~e car: Idi u Anatot na njivu svoju, jer si zaslu`io smrt, ali te ne}u danas pogubiti, jer si nosio kov~eg Gospodnji pred Davidom ocem mojim i podnosio si sve nevolje koje je podnosio otac moj.

2:27 Tako Solomun svr`e Avijatara da ne bude sve{tenik Gospodnji, da ispuni re~ Gospodnju {to re~e u Silomu za dom Ilijev.

2:28 I ovaj glas do|e do Joava; a Joav be{e pristao za Adonijom, premda za Avesalomom ne be{e pristao; i ute~e Joav u {ator Gospodnji i uhvati se za rogove oltaru.

2:29 I javi{e caru Solomunu: Joav ute~e u {ator Gospodnji, i eno ga kod oltara. A Solomun posla Venaju sina Jodajevog govore}i: Idi, ulo`i na nj.

2:30 I u{av{i Venaja u {ator Gospodnji re~e mu: Car je kazao: Izi|i. A on re~e: Ne}u; nego ovde ho}u da umrem. A Venaja javi caru govore}i: Tako re~e Joav i tako mi odgovori.

2:31 A car mu re~e: U~ini kako je rekao, ulo`i na nj, i pogrebi ga, i skini s mene i s doma oca mog krv pravu koju je prolio Joav.

2:32 I neka Gospod obrati krv njegovu na njegovu glavu, {to ulo`i na dva ~oveka pravednija i bolja od sebe, i ubi ih ma~em bez znanja oca mog Davida: Avenira sina Nirovog vojvodu Izrailjevog i Amasu sina Jeterovog vojvodu Judinog;

2:33 Neka se dakle krv njihova vrati na glavu Joavovu i na glavu semena njegovog doveka; a Davidu i semenu njegovom i domu njegovom i prestolu njegovom neka bude mir doveka od Gospoda.

2:34 I otide Venaja, sin Jodajev, i ulo`i na nj i pogubi ga, i bi pogreben kod ku}e svoje u pustinji.

2:35 Tada postavi car Venaju, sina Jodajevog, na njegovo mesto nad vojskom, a Sadoka sve{tenika postavi car na mesto Avijatarovo.

2:36 Potom posla car i dozva Simeja, i re~e mu: Sagrađi sebi ku}u u Jerusalmu, pa tu sedi, i ne izlazi odatle nikuda.

2:37 Jer u koji dan izi|e i pre|e preko potoka Kedrona, znaj zacelo da }e{ poginuti, i krv }e tvoja pasti na tvoju glavu.

2:38 A Simej re~e caru: Dobra je ta re~; kako je rekao gospodar moj car, tako }e u~initi sluga tvoj. I sede Simej u Jerusalmu dugo vremena.

2:39 Ali se dogodi posle tri godine, te uteko{e dve sluge Simejeve k Ahisu, sinu Ma{inom caru gatskom. I bi javljeno Simeju: Eno ti slugu u Gat.

2:40 Tada usta Simej, i osamari svog magarca, i otide u Gat k Ahisu da tra`i sluge svoje. I vrati se Simej, i dovede natrag sluge svoje iz Gata.

2:41 I javi{e Solomunu da je Simej bio oti{ao iz Jerusalmu u Gat, i da se vratio.

2:42 Tada car poslav{i dozva Simeja, i re~e mu: Nisam li te zakleo Gospodom i nisam li ti tvrdo rekao: U koji dan izi|e kuda mu drago, znaj zacelo da }e{ poginuti? I ti mi re~e: Dobra je ta re~ koju ~uh.

2:43 Za{to, dakle, nisi dr`ao zakletvu Gospodnju i zapovest koju sam ti zapovedio?

2:44 Potom re~e car Simeju: Ti zna{ sve zlo za koje zna srce tvoje, {ta si u~inio Davidu ocu mom; Gospod vra}a tvoje zlo na tvoju glavu.

2:45 A car }e Solomun biti blagosloven i presto Davidov utvr|en pred Gospodom do veka.

2:46 I zapovedi car Venaji sinu Jodajevom, te izi|e i ulo`i na nj, te pogibe. I carstvo se utvrdi u ruci Solomunovoj.

GLAVA 3

A Solomun se oprijatelji s faraonom, carem misirskim, i o`eni se k}erju faraonovom, i dovede je u grad Davidov dokle ne dovr{i svoj dom i dom Gospodnji i zid oko Jerusalmu.

3:2 Ali narod prino{a{e `rtve na visinama; jer jo{ ne be{e sazidan dom imenu Gospodnjem do tada.

3:3 A Solomun ljublja{e Gospoda hode}i po uredbama oca svog Davida, samo {to na visinama prino{a{e `rtve i ka|a{e.

3:4 Zato otide car u Gavaon da onde prinese `rtvu, jer to be{e velika visina; i Solomun prinese hiljadu `rtava paljenica na onom oltaru.

3:5 I javi se Gospod Solomunu u Gavaonu no}u u snu, i re~e Bog: I{ti {ta ho}e{ da ti dam.

3:6 A Solomun re~e: Ti si u~inio veliku milost sluzi svom Davidu ocu mom, kao {to je hodio pred Tobom verno i pravedno i s pravim srcem prema Tebi; i sa~uvao si mu ovu veliku milost, te mu dao sina da sedi na prestolu njegovom, kao {to se vidi danas.

3:7 I tako Gospode Bo`e moj, Ti si postavio slugu svog carem na mesto Davida oca mog, a ja sam mlad, niti znam polaziti ni dolaziti.

3:8 I Tvoj je sluga me|u narodom Tvojim, koji si izabrao, narodom velikim, koji se ne mo`e izbrojati ni prora~unati od mno`ine.

3:9 Daj dakle sluzi svom srce razumno da mo`e suditi narodu Tvom i raspoznavati dobro i zlo. Jer ko mo`e suditi narodu Tvom tako velikom?

3:10 I bi milo Gospodu {to Solomun to zaiska.

3:11 I re~e mu Bog: Kad to i{te{, a ne i{te{ dug `ivot niti i{te{ blago niti i{te{ du{e neprijatelja svojih nego i{te{ razum da ume{ suditi;

3:12 Evo u~inih po tvojim re~ima; evo ti dajem srce mudro i razumno da takvog kakav si ti ni pre tebe nije bilo niti }e posle tebe nastati takav kakav si ti.

3:13 A svrh toga dajem ti i {ta nisi iskao, i blago i slavu, da takvog kakav }e{ ti biti ne}e biti me|u carevima svega veka tvog.

3:14 I ako uzide{ mojim putevima dr`e}i uredbe moje i zapovesti moje, kao {to je i{ao David otac tvoj, produ`i}u dane tvoje.

3:15 Tada se probudi Solomun, i gle, ono be{e san. I do|e u Jerusalim, i stav{i pred kov~eg zaveta Gospodnjeg prinese `rtve paljenice i `rtve zahvalne, i po~asti sve sluge svoje.

3:16 Tada do|o{e dve `ene kurve k caru, i stado{e pred njim.

3:17 I re~e jedna `ena: Ah, gospodaru; ja i ova `ena sedimo u jednoj ku}i, i porodih se kod nje u istoj ku}i.

3:18 A tre}i dan posle mog poro|aja porodi se i ova `ena, i bejasmo zajedno i ne be{e niko drugi s nama u ku}i, samo nas dve bejasmo u ku}i.

3:19 I umre sin ove `ene no}as, jer ona le`e na nj.

3:20 Pa ustav{i u po no}i uze sina mog iskraj mene, kad slu{kinja tvoja spava{e, i stavi ga sebi u naru~je, a sina svog mrtvog stavi meni u naru~je.

3:21 A kad ustah ujutru da podojim sina svog, a to mrtav; ali kad razgledah ujutru, a to, ne be{e moj sin, kog ja rodih.

3:22 Tada re~e druga `ena: Nije tako; nego je moj sin ovaj `ivi, a tvoj je sin onaj mrtvi. Ali ona re~e: Nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je sin ovaj `ivi. Tako govorahu pred carem.

3:23 A car re~e: Ova ka`e: Ovaj je `ivi moj sin, a tvoj je sin ovaj mrtvi; a ona ka`e: Nije tako, nego je tvoj sin onaj mrtvi, a moj je sin ovaj `ivi.

3:24 I re~e car: Dajte mi ma~. I doneso{e ma~ pred cara.

3:25 Tada re~e car: Rasecite `ivo dete na dvoje, i podajte polovinu jednoj i polovinu drugoj.

3:26 Tada `ena koje sin be{e `ivi re~e caru, jer joj se usколеba utroba za sinom: Ah, gospodaru, podajte njoj dete `ivo, a nemojte ga ubijati. A ona re~e: Neka ne bude ni meni ni tebi, rasecite ga.

3:27 Tada odgovori car i re~e: Podajte onoj `ivo dete, nemojte ga ubiti, ona mu je mati.

3:28 I sav Izrailj ~u sud koji izre~e car, i poboja{e se cara; jer vide{e da je u njemu mudrost Bo`ja da sudi.

GLAVA 4

A car Solomun carova{e nad svim Izrailjem.

4:2 A ovo behu knezovi njegovi: Azarija, sin Sadokov, namesnik;

4:3 Elioref i Ahija, sinovi Sisini, pisari; Josafat, sin Ahiludov, pametar;

4:4 Venaja, sin Jodajev, vojvoda; a Sadok i Avijatar sve{tenici;

4:5 A Azarija sin Natanov, be{e nad pristavima; a Zavud, sin Natanov, prvi ve}nik, prijatelj carev;

4:6 A Ahisar upravitelj dvorski; a Adoniram sin Avdin nad carskim poslenicima.

4:7 I ima{e Solomun dvanaest pristava po svemu Izrailju, koji hranjahu cara i sav dom njegov; po mesec dana u godini svaki be{e du`an hraniti.

4:8 A ovo su im imena: Sin Urov u gori Jefremovoj;

4:9 Sin Dekerov u Makasu i u Salvimu i Vet-Semesu i Elonu vet-anatskom;

4:10 Sin Esedov u Aruvotu; pod njim be{e Sohot i sva zemlja Eferova;

4:11 Sin Avinadavov nad svim krajem dorskim; `ena mu be{e Tafata, k}i Solomunova;

4:12 Vana, sin Ahiludov nad Tanahom i Megidonom i svim Vet-Sanom, koji je do Sartane pod Jezraelom, od Vet-Sana do Avel-Meola, do preko Jok-Meama;

4:13 Sin Geverov u Ramotu galadskom; ima{e sela Jaira sina Manasijinog u Galadu i kraj argovski u Vasanu, {ezdeset velikih gradova sa zidovima i prevornicama bronzanim;

4:14 Ahinadav, sin Idov u Mahanajimu;

4:15 Ahimas u Neftalimu; i on be{e o`enjen k}erju Solomunovom Vasematom;

4:16 Vana sin Husajev u Asiru i u Alotu;

4:17 Josafat sin Farujin u Isaharu;

4:18 Simej sin Ilin u Venijaminu;

4:19 Gever, sin Urijev u zemlji galadskoj, u zemlji Siona cara amorejskog i Oga cara vasanskog; jedan be{e pristav u toj zemlji.

4:20 Jude i Izrailja be{e mnogo kao peska pokraj mora; i je|ahu i pijahu i veseljahu se.

4:21 A Solomun vlada{e svim carstvima od reke do zemlje filistejske i do me|e misirske, i dono{ahu dare i slu`ahu Solomuna svega veka njegovog.

4:22 A hrana Solomunova be{e na dan trideset kora belog bra{na, i {ezdeset kora drugog bra{na;

4:23 Dvadeset volova ugojenih i dvadeset s pa{e, i sto ovaca, osim jelena i srna i divokoza i ugojenih ptica.

4:24 Jer on vlada{e svuda s ove strane reke od Tapse do Gaze, nad svim carstvima s ove strane reke, i be{e miran sa svih strana unaokolo.

4:25 I `ivljahu Juda i Izrailj bez straha, svaki pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana do Virsaveje, svega veka Solomunovog.

4:26 I ima{e Solomun ~etrdeset hiljada konja za jaslina za kola svoja, i dvadeset hiljada konjika.

4:27 I pristavi hranjahu cara Solomuna i sve koji dola`ahu za sto cara Solomuna, svaki svog meseca, i ne davahu da ~ega ponestane.

4:28 A je~am i slamu za konje i za mazge dono{ahu na mesto gde behu, svaki kako mu be{e odre|eno.

4:29 I Bog dade mudrost Solomunu i razum vrlo velik i srce prostrano kao pesak na bregu morskom.

4:30 Jer mudrost Solomunova be{e ve}a od mudrosti svih isto~nih naroda i od sve mudrosti misirske.

4:31 Mudriji be{e od svakog ~oveka, i od Etana Ezraita i od Emana i od Halkola i od Darde, sinova Maolovih; i razglasi se ime njegovo po svim narodima unaokolo.

4:32 I izgovori tri hiljade pri~a, i be{e pesama njegovih hiljadu i pet.

4:33 Govorio je i o drve}u, od kedra na Livanu do isopa koji ni~e iz zida; govorio je i o stoci i o pticama i o bubinama i o ribama.

4:34 I dola`ahu od svih naroda da ~uju mudrost Solomunovu, od svih carstava na zemlji, koji ~u{e za mudrost njegovu.

GLAVA 5

I Hiram, car tirski posla sluge svoje k Solomunu ~uv{i da su ga pomazali za cara na mesto oca njegovog, jer Hiram ljublja{e Davida svagda.

5:2 A Solomun posla ka Hiramu i poru~i mu:

5:3 Ti zna{ da David, otac moj nije mogao sagraditi doma imenu Gospoda Boga svog od ratova kojima ga opkoli{e, dokle ih Gospod ne polo`i pod noge njegove.

5:4 A sada Gospod Bog moj dao mi je mir od svuda, nemam ni jednog neprijatelja ni zlu smetnju.

5:5 Zato, evo, velim da sagradim dom imenu Gospoda Boga svog, kao {to je rekao Gospod Davidu ocu mom govore}i: Sin tvoj, kog }u posaditi mesto tebe na presto tvoj, on }e sagraditi dom imenu mom.

5:6 Zato zapovedi sada neka mi naseku drva kedrovih na Livanu, a sluge }e moje biti sa slugama tvojim, a platu slugama tvojim da}u ti kako god ka`e{; jer ti zna{ da u nas nema ljudi koji umeju se}i drva kao sidonci.

5:7 I kad Hiram ~u re~i Solomunove, obradova se veoma i re~e: Da je blagosloven Gospod danas, koji daje Davidu mudrog sina nad ovim narodom velikim.

5:8 I posla Hiram Solomunu, i poru~i: ^uo sam ~ega radi si slao k meni; ja }u u~initi svu volju tvoju za drva kedrova i za drva jelova.

5:9 Moje }e sluge sneti s Livana na more, i ja }u ih povezati u splavove i spustiti morem do mesta koje mi ka`e{, i onde }u razvezati, pa ih nosi; a ti }e{ u~initi moju volju i dati hranu ~eljadi mojoj.

5:10 I tako dava{e Hiram Solomunu drva kedrova i drva jelova, koliko mu be{e volja.

5:11 A Solomun dava{e Hiramu dvadeset hiljada kora p{enice za hranu ~eljadi njegovoj, i dvadeset kora ulja ce|enog; toliko dava{e Solomun Hiramu svake godine.

5:12 I Gospod daje mudrost Solomunu kako mu be{e obrekao, i be{e mir izme|u Hiram i Solomuna, i uhvati{e veru me|u sobom.

5:13 I odredi Solomun ljude iz svega Izrailja, i bi odre|enih trideset hiljada ljudi.

5:14 I sla{e ih na Livan po deset hiljada svakog meseca naizmence; jedan mesec behu na Livanu a dva meseca kod ku}a svojih. A Adoniram be{e nad ovim poslanicima.

5:15 I ima{e Solomun sedamdeset hiljada nosilaca i osamdeset hiljada tesa~a u planini,

5:16 Osim nastojnika Solomunovih, koji behu nad tim poslom, tri hiljade i trista, koji upravljahu narodom koji poslova{e taj posao.

5:17 I zapovedi car da snose veliko kamenje, skupoceno kamenje za temelj domu, tesano kamenje.

5:18 I tesahu poslenici Solomunovi i poslenici Hiramovi i Givleji, i pripravljahu drvo i kamenje da se zida dom.

GLAVA 6

^ etiri stotine i osamdesete godine po izlasku sinova Izrailjevih iz zemlje misirske, ~etvrte godine carovanja Solomunovog nad Izrailjem, meseca Zifa, a to je drugi mesec, po~e zidati dom Gospodu.

6:2 A dom {to ga zida car Solomun Gospodu be{e u du`inu od {ezdeset lakata, a u {irinu od dvadeset lakata, a u visinu od trideset lakata.

6:3 I be{e trem pred crkvom dvadeset lakata dug, prema {irini doma, a deset lakata {irok pred domom.

6:4 I na~ini prozore na domu iznutra {iroke, a spolja uske.

6:5 I uza zid domu na~ini hodnike svuda unao-kolo uza zid domu oko crkve i svetinje nad svetinjama, i na~ini kleti svuda unao-kolo.

6:6 Najdonji hodnik be{e pet lakata {irok, a srednji {est lakata {irok, a tre}i sedam lakata {irok; jer na~ini zaseke na domu spolja unao-kolo, da se grede ne ule`u u zid od doma.

6:7 A kad zidahu dom, zidahu od kamena, koji dovo`ahu sasvim prigotovljen, te se ni ~eki} ni sekira niti kakvo oru|e gvozdeno ne ~u u domu kad se zida{e.

6:8 Vrata od srednjeg hodnika behu na desnoj strani doma, i izla`a{e se na zavojnicu na srednji hodnik, i iz srednjeg na tre}i.

6:9 Tako sazida dom, i dovr{i ga, i pokri dom gredama i daskama kedrovim.

6:10 I na~ini{e hodnike oko celog doma od pet lakata u visinu svaki, i sastavljahu ih s domom grede kedrove.

6:11 Tada do|e re~ Gospodnja Solomunu govore}i:

6:12 To je dom {to gradi}; ako uzide{ po mojim uredbama, i ustvori{ moje zakone i uzdr`i{ sve moje zapovesti hode}i po njima, potvrdi}u ti re~ svoju, koju sam rekao Davidu ocu tvom.

6:13 I stanova}u me | u sinovima Izrailjevim, i ne}u ostaviti naroda svog Izrailja.

6:14 I tako sazida Solomun dom, i dovr{i ga.

6:15 I oblo`i zidove domu iznutra daskama kedrovim, od poda doma do vrha zidova oblo`i drvetom iznutra; i pod domu oblo`i daskama jelovim.

6:16 I na~ini pregradu od dvadeset lakata od jedne strane doma do druge od dasaka kedrovih, od poda do vrh zidova; i to na~ini unutra za {ator, za svetinju nad svetinjama.

6:17 A dom, crkva napred, be{e od ~etrdeset lakata.

6:18 A po daskama kedrovim unutra u domu behu izrezane jabuke i cvetovi razvijeni, sve od kedra tako da se ne vi|a{e nigde kamen.

6:19 I svetinju nad svetinjama uredi unutra u domu, da se onde namesti kov~eg zaveta Gospodnjeg.

6:20 A svetinja nad svetinjama unutra be{e dvadeset lakata duga, i dvadeset lakata {iroka, i dvadeset lakata visoka, i oblo`i je ~istim zlatom; tako oblo`i i oltar od kedra.

6:21 I tako oblo`i Solomun dom iznutra ~istim zlatom, i zate`e zlatne lance pred svetinjom nad svetinjama, koju tako |e oblo`i zlatom.

6:22 I sav dom oblo`i zlatom; tako i sav oltar pred svetinjom nad svetinjama oblo`i zlatom.

6:23 A u svetinji nad svetinjama na~ini dva heruvima od drveta maslinovog; deset lakata be{e visok svaki.

6:24 A od pet lakata be{e jedno krilo u heruvima, i od pet lakata be{e drugo krilo u heruvima; deset lakata be{e od kraja jednog krila do kraja drugog krila.

6:25 Tako i drugi heruvim be{e od deset lakata; jedne mere i jedne naprave behu oba heruvima.

6:26 Deset lakata be{e visok jedan heruvim, tako i drugi.

6:27 I namesti heruvime usred unutra{njeg doma, i ra{iri{e heruvimi krila svoja tako da krilo jednog tica{e u jedan zid, a krilo drugog heruvima tica{e u drugi zid, a usred doma ticahu krila jedno u drugo.

6:28 I oblo`i heruvime zlatom.

6:29 A sve zidove domu unaokolo iskiti rezanim heruvimima i palmama i razvijenim cvetovima iznutra i spolja.

6:30 I pod domu oblo`i zlatom iznutra i spolja.

6:31 I na ulasku u svetinju nad svetinjama na~ini dvokrilna vrata od drveta maslinovog, kojima pragovi s dovratnicima behu na pet uglova.

6:32 I na tim dvokrilnim vratima od drveta maslinovog izreza heruvime i palme i razvijene cvetove, i oblo`i ih zlatom, i heruvime i palme oblo`i zlatom.

6:33 Tako i na ulasku u crkvu na~ini pragove od drveta maslinovog na ~etiri ugla;

6:34 I vrata dvokrilna od drveta jelovog; na dve strane otvara{e jedno krilo, i na dve strane otvara{e se drugo krilo.

6:35 I izreza na njima heruvime i palme i razvijene cvetove, i oblo`i zlatom sve {to be{e izrezano.

6:36 Potom na~ini trem unutra{nji od tri reda tesanog kamena i jednog reda drveta kedrovog struganog.

6:37 ^etvrte godine meseca Zifa bi postavljen temelj domu Gospodnjem;

6:38 A jedanaeste godine meseca Vula, koji je osmi mesec, svr{i se dom sa svim stvarima svojim i sa svim {to mu pripada. Tako ga sazida za sedam godina.

GLAVA 7

Potom zida Solomun sebi dom trinaest godina, i svr{i ga.

7:2 Sazida i dom iz {ume livanske, sto lakata dug i pedeset lakata {irok i trideset lakata visok, na ~etiri reda stupova kedrovih, s gredama kedrovim svrh stupova.

7:3 I beše pokriven drvetom kedrovim gore na gredama, koje behu na ~etrdeset i pet stupova, po petnaest u jednom redu.

7:4 I prozora behu tri reda, prozor nad prozorom u tri reda.

7:5 I sva vrata i pragovi behu na ~etiri ugla, i prozori, i jedan prozor beše prema drugom u tri reda.

7:6 I na~ini trem od stupova, pedeset lakata dug i trideset lakata {irok; i taj trem beše spređa, i stupovi i grede behu spređa.

7:7 I na~ini trem u kome beše presto, gde su|aše, trem sudski, koji beše oblo`en kedrom od poda do vrha.

7:8 U njegovoj ku}i gde `ivljaše beše drugi trem iza onog trema, posao beše isti. Na~ini dom i k}eri Faraonovoj, kojom se o`eni Solomun, kao taj trem.

7:9 Sve ovo beše od skupocenog kamena, tesanog na meru i pilom se~enog, iznutra i spolja, od poda do krova, i spolja do velikog trema.

7:10 I temelj beše od kamenja skupocenog, kamenja velikog, od deset lakata i od osam lakata.

7:11 A odozgo beše kamenje skupoceno na meru tesano i daske kedrove.

7:12 I veliki trem unaokolo imaše tri reda kame-nja tesanog i jedan red kedrovih brvana, kao trem unutra{nji doma Gospodnjeg i kao trem istog doma.

7:13 I posla car Solomun i pozva Hirama iz Tira.

7:14 A on beše sin jedne udovice od plemena Neftalimovog a otac mu beše iz Tira, umetnik bronzarski, vrlo ve{t i razuman, te umeše sva{ta graditi od bronce; on do{av k caru Solomunu izradi mu sav posao.

7:15 Sali dva stupa od bronce, jedan stup beše od osamnaest lakata u visinu, a unaokolo od dvanaest lakata; takav beše i drugi stup.

7:16 I na~ini dva ogavlja da se metnu odozgo na stupove, salivena od bronce; pet lakata beše visoko jedno ogavlje i pet lakata beše visoko drugo ogavlje.

7:17 I pletenice isprepletane i vrpce kao verige na~ini na ogavlja, koja behu na vrh stupova, sedam na jedno ogavlje i sedam na drugo ogavlje.

7:18 Tako na~ini i na stupove i dva reda {ipaka na jednu pletenicu unaokolo da pokrivaju ogavlje koje beše na vrhu; tako na~ini i na drugom ogavlju.

7:19 I na ta dva ogavlja navrh stupova u tremu behu na~injani ljljani od ~etiri lakta.

7:20 I na dva ogavlja na dva stupa behu odozgo i prema sredini pod pletenicama {ipci, kojih beše dvesta u dva reda unaokolo na jednom i na drugom ogavlju.

7:21 I postavi te stupove u tremu crkvenom, i postaviv{i desni stup nazva ga Jahin, potom postaviše stup levi nazva ga Voas.

7:22 I navrh stupova namesti izra|eno cve}e ljljanovo. I tako svr{iše stupove.

7:23 I sali more; deset lakata beše mu od jednog kraja do drugog, okruglo unaokolo, a pet lakata beše visoko, a unaokolo mu beše trideset lakata.

7:24 I ispod kraja njegovog behu ispup~ene kao jabuke svuda unaokolo po deset na jedan lakat, kojima beše opto~eno more unaokolo, dva reda jabuka beše saliveno s njim.

7:25 I stajaše na dvanaest volova; tri gledahu na sever, tri gledahu na zapad, tri gledahu na jug, a tri gledahu na istok; a more stajaše na njima odozgo, i zadnja strana svih njih beše unutra.

7:26 Debljina mu beše s podlanice a kraj mu beše kao kraj u ~aše, kao cvet ljljanov, a primaše dve hiljade vata.

7:27 I na~ini deset podno`ja od bronce, u du`inu od ~etiri lakta beše svako podno`je, a u {irinu od ~etiri lakta, a u visinu od tri lakta.

7:28 A naprava beše u svakog podno`ja ovakva: Oplata beše u njih unaokolo, i oplata beše izme|u uglova.

7:29 A na oplati me|u uglovima behu lavovi i volovi i heruvimi; a na uglovima beše stupac odozgo, a ispod lavova i volova beše venac kovan.

7:30 I pod svakim podno`jem behu po ~etiri to~ka od bronce s plo~ama bronzanim, i na ~etiri ugla

behu kao ramena, i pod svakom umivaonicom behu ta ramena salivena prema svakom vencu.

7:31 Dubina umivaonici od vrha do dna nad stupcem beše s lakta, i u vrhu beše okrugla kao i stupac koji beše od podrug lakta, i po vrhu joj beše rezano, a oplata joj beše na ~etiri ugla, ne okrugla.

7:32 I tako po ~etiri to~ka behu pod tom oplatom, i osovine to~kovima izla`ahu na podno`ju, i svaki to~ak beše visok podrug lakta.

7:33 I naprava u tih to~kova beše kao naprava u to~kova kolskih; osovine njihove, glav~ine, naplaci i paoci, sve beše liveno.

7:34 I ~etiri ramena behu na ~etiri ugla u svakog podno`ja, iz podno`ja izla`ahu njegova ramena.

7:35 A odozgo u podno`ja beše visine po lakta, koja beše svuda okrugla, i odozgo na podno`ju behu strane njegove i oplata koje izla`ahu iz njega.

7:36 I po stranama njegovim i po oplatama njegovim izrezah heruvime, lavove i palme, jedno do drugog uz vence unaokolo.

7:37 Na taj na~in na~ini deset podno`ja; sva behu jednako salivena, jedne mere i jedne naprave.

7:38 I na~ini deset umivaonica od bronze; po ~etrdeset vata uzima{e jedna umivaonica, i svaka umivaonica beše od ~etiri lakta; po jedna umivaonica staja{e na svakom podno`ju od deset podno`ja.

7:39 I namesti pet podno`ja na desnoj strani doma, i pet na levoj strani doma, a more namesti na desnu stranu doma prema istoku s juga.

7:40 Tako na~ini Hiram umivaonice i lopate i kotli}e; i svr{i Hiram sav posao koji radi caru Solomunu za dom Gospodnji:

7:41 Dva stupa i dva ogjavlja okrugla navrh dva stupa, i dve pletenice da pokrivaju ona dva ogjavlja okrugla navrh stupova;

7:42 I ~etiri stotine {ipaka na dve pletenice; dva reda {ipaka na svakoj pletenici, da pokrivaju dva ogjavlja okrugla navrh stupova;

7:43 I deset podno`ja, i deset umivaonica na njima;

7:44 I more jedno, i volova dvanaest pod morem;

7:45 I lonce i lopate i kotli}e; a svi sudovi {tona~ini Hiram caru Solomunu za dom Gospodnji behu od bronze ugla|ene.

7:46 To je car salivao u ravnici jordanskoj u zemlji ilova~i izme|u Sohota i Sartana.

7:47 I Solomun ne izmeri te sudove jer ih beše vrlo mnogo, ne tra`i{e te`inu bronze.

7:48 Na~ini Solomun i sve drugo posu|e za dom Gospodnji: zlatni oltar, i zlatni sto, na kome stajahu hlebovi postavljeni,

7:49 I pet sve}njaka s desne strane i pet s leve strane pred svetinjom od ~istog zlata, cvetove i `i{ke i useka~e od zlata,

7:50 I ~a{e i vilju{ke i kotli}e, i kadionice i ma{ice od ~istog zlata; i ~epovi na vratima unutra{njeg doma svetinje nad svetinjama, i ~epovi na vratima crkvenim behu od zlata.

7:51 I tako se svr{i sav posao koji uradi car Solomun domu Gospodnjem; i unese Solomun {ta beše posvetio David otac njegov srebro i zlato i sudove, i ostavi u riznicu doma Gospodnjeg.

GLAVA 8

Tada sabra Solomun stare{ine Izrailjeve i sve glavare plemenske, knezove domova ota~kih sinova Izrailjevih, k sebi u Jerusalem da se prenese kov~eg zaveta Gospodnjeg iz grada Davidovog, a to je Sion.

8:2 I skupi{e se k caru Solomunu svi ljudi Izrailjevi meseca Etanima na praznika, a to je mesec sedmi.

8:3 I kad do|o{e sve stare{ine Izrailjeve, podigo{e sve{tenici kov~eg;

8:4 I preneso{e kov~eg Gospodnji i {ator od sastanka i sve sude svete {to behu u {atoru; preneso{e ih sve{tenici i Leviti.

8:5 A car Solomun i sav zbor Izrailjev, koji se sabra k njemu, prineso{e s njim pred kov~egom ovaca i goveda toliko da se ne moga{e ni izbrojati ni prora~unati od mno{tva.

8:6 I uneso{e sve{tenici kov~eg zaveta Gospodnjeg na njegovo mesto, u unutra{nji dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima.

8:7 Jer heruvimima behu ra{irena krila nad mestom gde }e stajati kov~eg, i zaklanjahu heruvimi kov~eg i poluge njegove odozgo.

8:8 I povuko{e mu poluge tako da se krajevi vi|ahu na prednjoj strani svetinje nad svetinjama, ali se napolje ne vi|ahu; i onde osta{e do dana{njeg dana.

8:9 U kov~egu ne be{e ni{ta osim dve plo~e kamene, koje metnu u nj Mojsije na Horivu, kad Gospod u~ini zavet sa sinovima Izrailjevim po{to izi|o{e iz zemlje misirske.

8:10 A kad sve{tenici izi|o{e iz svetinje, oblak napuni dom Gospodnji,

8:11 Te ne mogahu sve{tenici stajati da slu`e od oblaka; jer se slave Gospodnje napuni dom Gospodnji.

8:12 Tada re~e Solomun: Gospod je rekao da }e nastavati u mraku.

8:13 Sazidah dom Tebi za stan, mesto, da u njemu nastava{ do veka.

8:14 I okrenu{ se licem svojim car blagoslovi sav zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev staja{e.

8:15 I re~e: Blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je govorio svojim ustima Davidu ocu mom i ispunio rukom svojom govore{i:

8:16 Od onog dana kad izvedoh iz Misira narod svoj Izrailja ne izabrah ni jednog grada me|u svim plemenima Izrailjevim da se sazida dom gde bi bilo ime moje, nego izabrah Davida da bude nad narodom mojim Izrailjem.

8:17 I naumi David, otac moj, da sazida dom imenu Gospoda Boga Izrailjevog.

8:18 Ali Gospod re~e Davidu, ocu mom: [to si naumio sazidati dom imenu mom, dobro si u~inio {to si to naumio;

8:19 Ali ne}e{ ti sazidati taj dom, nego sin tvoj, koji }e iza{i iz bedara tvojih, on }e sazidati dom imenu mom.

8:20 I tako ispuni Gospod re~ svoju koju re~e; jer ustah na mesto oca svog Davida, i sedoh na pre-

sto Izrailjev, kao {to re~e Gospod, i sazidah ovaj dom imenu Gospoda Boga Izrailjevog.

8:21 I odredih ovde mesto kov~egu u kome je zavet Gospodnji {to je u~inio s ocima na{im kad ih je izveo iz zemlje misirske.

8:22 Potom stade Solomun pred oltar Gospodnji pred svim zborom Izrailjevim, i podi`e ruke svoje k nebu,

8:23 I re~e: Gospode Bo`e Izrailjev! Nema Boga takvog kakav si Ti gore na nebu ni dole na zemlji, koji ~uva{ zavet i milost slugama svojim, koje hode pred Tobom svim srcem svojim;

8:24 Koji si ispunio sluzi svom Davidu, ocu mom, {ta si mu rekao; {ta si ustima svojim rekao to si rukom svojom ispunio, kao {to se vidi danas.

8:25 Sada dakle, Gospode Bo`e Izrailjev, dr`i sluzi svom Davidu ocu mom {ta si mu rekao govore{i: Ne}e ti nestati ~oveka ispred mene koji bi se deo na prestolu Izrailjevom, samo ako sinovi tvoji u{~uvaju put svoj hode}i preda mnom, kao {to si ti hodio preda mnom.

8:26 Sada dakle, Bo`e Izrailjev, neka se potvrdi re~ Tvoja koju si rekao sluzi svom Davidu, ocu mom.

8:27 Ali ho}e li doista Bog stanovati na zemlji? Eto, nebo i nebesa nad nebesima ne mogu Te obuhvatiti, a kamoli ovaj dom {to ga sazidah?

8:28 Ali pogledaj na molitvu sluge svog i na molbu njegovu, Gospode Bo`e moj, ~uj viku i molitvu, kojim Ti se moli danas sluga Tvoj;

8:29 Da budu o~i Tvoje otvorene nad domom ovim dan i no}, nad ovim mestom, za koje si rekao: Tu }e biti ime moje; da ~uje{ molitvu kojom }e se moliti sluga Tvoj na ovom mestu.

8:30 ^uj molbu sluge svog i naroda svog Izrailja, kojom }e se moliti na ovom mestu; ~uj s mesta gde stanuje{, s neba, ~uj, i smiluj se.

8:31 Kad ko zgre{i bli`njemu svom te mu se da zakletva da se zakune, i zakletva do|e pred Tvoj oltar u ovom domu,

8:32 Ti ~uj s neba, i u~ini i sudi slugama svojim, osu|uju}i krivca i dela njegova obra}aju}i na nje-

govu glavu, a pravog pravdaju}i i pla}aju}i mu po pravdi njegovoj.

8:33 Kad razbiju neprijatelji Tvoji narod Tvoj Izrailja zato {to Ti zgre{e, pa se obrate k Tebi i dadu slavu imenu Tvom, i pomole Ti se i zamole Te u ovom domu,

8:34 Ti ~uj s neba, i oprostí greh narodu svom Izrailju, i dovedi ih opet u zemlju koju si dao ocima njihovim.

8:35 Kad se zatvori nebo, te ne bude da`da zato {to zgre{e Tebi, pa Ti se zamole na ovom mestu i dadu slavu imenu Tvom, i od greha se svog obrate, kad ih namu~i{,

8:36 Ti ~uj s neba, i oprostí greh slugama svojim i narodu svom Izrailju pokazav{i im put dobri kojim }e hoditi, i pusti da`d na zemlju svoju, koju si dao narodu svom u nasledstvo.

8:37 Kad bude glad u zemlji, kad bude pomor, su{a, medljika, skakavci, gusenice, ili kad ga prite-sni neprijatelj njegov u zemlji njegovoj vlastitoj, ili kakvo god zlo, kakva god bolest,

8:38 Svaku molbu i svaku molitvu, koja bude od koga god ~oveka ili od svega Tvog naroda Izrailja, ko pozna muku srca svog i podigne ruke svoje u ovom domu,

8:39 Ti ~uj s neba, iz stana svog, i smiluj se i u~ini i podaj svakome po svim putevima njegovim, koje zna{ u srcu njegovom; jer Ti sam zna{ srca svih sinova ~ove~ijih;

8:40 Da Te se boje dokle su god `ivi na zemlji koju si dao ocima na{im.

8:41 I stranac, koji nije od Tvog naroda Izrailja, nego do|e iz daleke zemlje imena Tvog radi,

8:42 (Jer }e se ~uti za ime Tvoje veliko i za ruku Tvoju krepku i mi{icu Tvoju podignutu) kad do|e i pomoli se u ovom domu,

8:43 Ti ~uj s neba, iz stana svog, i u~ini sve za {ta povi-e k Tebi onaj stranac, da bi poznali ime Tvoje svi narodi na zemlji i bojali se Tebe kao narod Tvoj Izrailj, i da bi znali da je ime Tvoje prizvano nad ovim domom, koji sazidah.

8:44 Kad narod Tvoj izi|e na vojsku na neprijatelja svog putem kojim Ga po{alje{, i pomole se

Gospodu obrativ{i se ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji sam sazidao imenu Tvom,

8:45 ^uj s neba molbu njihovu, i podaj im pravicu.

8:46 Kad Ti zgre{e, jer nema ~oveka koji ne gre{i, i razgneviv{i se na njih da{ ih neprijateljima njihovim, te ih zarobe i odvedu u zemlju neprijateljsku daleko ili blizu,

8:47 Ako se dozovu u zemlji u koju budu odvedeni u ropstvo, i obrate se i stanu Ti se moliti u zemlji onih koji ih zarobi{e, i ka`u: Sagre{ismo i zlo u~inismo, skrivismo,

8:48 I tako se obrate k Tebi svim srcem svojim i svom du{om svojom u zemlji neprijatelja svojih, koji ih zarobe, i pomole Ti se okrenuv{i se k zemlji svojoj, koju si dao ocima njihovim, ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji sam sazidao imenu Tvom,

8:49 Tada ~uj s neba, iz stana svog, molbu njihovu i molitvu njihovu, i podaj im pravicu,

8:50 I oprostí narodu svom {ta Ti budu zgre{ili, i sve prestupe kojima Ti budu prestupili, i umilostivi im one koji ih zarobe da se smiluju na njih.

8:51 Jer su Tvoj narod i Tvoje nasledstvo, koje si izveo iz Misira, isred pe}i gvozdene.

8:52 Neka budu o~i Tvoje otvorene na molbu sluge Tvog i na molbu naroda Tvog Izrailja, i ~uj ih kad Te god prizovu.

8:53 Jer si ih Ti odvojio sebi za nasledstvo od svih naroda na zemlji, kao {to si rekao preko Mojsija sluge svog, kad si izveo oce na{e iz Misira, Gospode, Gospode!

8:54 A kad Solomun mole}i se Gospodu svr{i svu ovu molbu i molitvu, usta ispred oltara Gospodnjeg, gde be{e klekao i ruke svoje podigao k nebu;

8:55 I stoje}i blagoslovi sav zbor Izrailjev, glasom velikim govore}i:

8:56 Blagosloven da je Gospod koji je smirio narod svoj Izrailja, kao {to je govorio; nije izostala ni jedna re~ od svih dobrih re~i Njegovih, koje je govorio preko Mojsija, sluge svog.

8:57 Da Gospod Bog na{ bude s nama kao {to je bio s ocima na{im, da nas ne ostavi i ne napusti.

8:58 Nego neka prigine srce na{e k sebi da bismo hodili svim putevima Njegovim i dr`ali zapovesti Njegove i uredbe Njegove i zakone Njegove, {to je zapovedio ocima na{im.

8:59 I neka budu ove re~i moje, kojima se molih Gospodu, blizu Gospoda Boga na{eg dan i no} da bi davao pravicu sluzi svom i narodu svom Izrailju u svako doba;

8:60 Da bi poznali svi narodi na zemlji da je Gospod sam Bog i da nema drugog.

8:61 I neka srce va{e bude celo prema Gospodu Bogu na{em, da hodite po uredbama Njegovim i dr`ite zapovesti Njegove kao danas.

8:62 Tada car i sav Izrailj s njim prineso{e `rtve pred Gospodom.

8:63 I Solomun prinese na `rtvu zahvalnu, koju prinese Gospodu, dvadeset i dve hiljade volova i sto i dvadeset hiljada ovaca. Tako posveti{e dom Gospodnji car i svi sinovi Izrailjevi.

8:64 U taj dan posveti car sredinu trema koji je pred domom Gospodnjim, jer onde prinese `rtve paljenice i dare i pretilinu od `rtava zahvalnih; jer bronzani oltar koji be{e pred Gospodom be{e malen i ne moga{e na nj stati `rtve paljenice i dari i pretilina od `rtava zahvalnih.

8:65 I u to vreme praznova Solomun praznik i sav Izrailj s njim, sabor velik od ulaska u Emat do potoka misirskog, pred Gospodom Bogom na{im, sedam dana i opet sedam dana, to je ~etrnaest dana.

8:66 A u osmi dan otpusti narod; i blagoslovi{e cara i otido{e k {atorima svojim raduju}i se i vesele}i se u srcu za sve dobro {to u~ini Gospod Davidu, sluzi svom i Izrailju, narodu svom.

GLAVA 9

A kad Solomun svr{i dom Gospodnji i dom carski i sve {to `elja{e Solomun i rad be{e na~initi,

9:2 Javi se Gospod Solomunu drugi put, kao {to mu se be{e javio u Gavaonu;

9:3 I re~e mu Gospod: Usli{io sam molbu tvoju i molitvu tvoju, kojom si mi se molio; osvetio sam taj dom koji si sazidao da tu namestim ime svoje do veka; i o~i }e moje i srce moje biti onde vazda.

9:4 A ti ako uzide{ preda mnom kao je i{ao David otac tvoj s celim i pravim srcem tvore}i sve {to sam ti zapovedio i dr`e}i uredbe moje i zakone moje,

9:5 Utvrdi}u presto carstva tvog nad Izrailjem vavek, kao {to sam kazao Davidu ocu tvom govore}i: Ne}e ti nestati ~oveka na prestolu Izrailjevom.

9:6 Ali ako se vi i sinovi va{i odvratite od mene i ne uzdr`ite zapovesti mojih i uredaba mojih koje sam vam dao, i otidete i stanete slu`iti drugim bogovima i klanjati im se,

9:7 Tada }u istrebiti Izrailja sa zemlje, koju sam vam dao, i ovaj dom, koji sam posvetio imenu svom, odbaci}u od sebe, i Izrailj }e postati pri~a i podsmeh me|u svim narodima;

9:8 A dom ovaj koliko je slavan, ko god pro|e mimo nj, za~udi}e se i zapi{ta}e, i re}i }e: Za{to u~ini Gospod ovo od ove zemlje i od ovog doma?

9:9 I odgovara}e se: Jer odusta{e Gospoda Boga svog, koji izvede oce njihove iz zemlje misirske, i uze{e druge bogove, i klanja{e im se i slu`i{e im; zato pusti na njih Gospod sve ovo zlo.

9:10 A kad pro|e dvadeset godina, u koje sazida Solomun ova dva doma, dom Gospodnji i dom carski,

9:11 A Hiram, car tirske dade Solomunu drva kedrovih i drva jelovih i zlata koliko mu god volja be{e, tada car Solomun dade Hiramu dvadeset gradova u zemlji galilejskoj.

9:12 I do|e Hiram iz Tira da vidi gradove koje mu dade Solomun, ali ne bi{e mu po volji.

9:13 Pa re~e: Kakvi su to gradovi {to si mi ih dao, brate? I nazva ih zemlja Kavul; i osta im to ime do danas.

9:14 A Hiram be{e poslao caru sto i dvadeset talanata zlata.

9:15 I tako car Solomun odredi ljude, te sazida dom Gospodnji i dom svoj i Milon, i zidove oko Jerusalima, i Asor i Megidon i Gezer.

9:16 Jer Faraon, car misirski, izi|e i uze Gezer, i spali ga ognjem i pobi Hananeje koji `ivljahu u gradu, i dade ga u pr}iju k}eri svojoj, `eni Solomunovoj.

9:17 A Solomun sazida Gezer i Vet-Oron donji.

9:18 I Valat i Tadmor u pustinji u zemlji,

9:19 I sve gradove u kojima Solomun ima{e `itnice, i gradove u kojima mu behu kola, i gradove u kojima mu behu konjici, i {ta god Solomunu bi volja zidati u Jerusalimu i na Livanu i u svoj zemlji carstva svog.

9:20 I sav narod koji be{e ostao od Amoreja, Heteja, Ferezeja, Jeveja i Jevuseja, koji ne behu od sinova Izrailjevih,

9:21 Sinove njihove, koji behu ostali iza njih u zemlji kojih ne moga{e sinovi Izrailjevi istrebiti, njih Solomun nagna da pla}aju danak i robuju do dana{njeg dana.

9:22 A od sinova Izrailjevih ne u~ini ni jednog robom, nego behu vojnici i sluge njegove i knezovi, vojvode njegove, i zapovednici nad kolima njegovim i nad konjicima njegovim.

9:23 I be{e glavnih nastojnika nad poslom Solomunovim pet stotina i pedeset, koji upravljahu narodom koji ra|a{e posao.

9:24 A k}i Faraonova preseli se iz grada Davidovog u dom svoj, koji joj sazida. Tada sazida i Milon.

9:25 I Solomun prino{a{e tri puta na godinu `rtve paljenice i `rtve zahvalne na oltaru koji na~ini Gospodu, i ka|a{e na oltaru koji be{e pred Gospodom, kad svr{i dom.

9:26 I la|e na~ini car Solomun u Esion-Gaveru, koji je kod Elota na bregu crvenog mora u zemlji edomskoj.

9:27 I posla Hiram na tim la|ama sluge svoje, la|are ve{te moru, sa slugama Solomunovim;

9:28 I do|o{e u Ofir, i uze{e odande zlata ~etiri stotine i dvadeset talanata, i doneso{e caru Solomunu.

GLAVA 10

A carica savska ~u glas o Solomunu i o imenu Gospodnjem, i do|e da ga isku{a zagonetkama.

10:2 I do|e u Jerusalem sa silnom pratnjom, s kamilama koje no{ahu mirisa i zlata vrlo mnogo i dragog kamenja; i do{av{i k Solomunu govori s njim o svemu {to joj be{e u srcu.

10:3 I Solomun joj odgovori na sve re~i njene; ne be{e od cara sakriveno ni{ta da joj ne bi odgovorio.

10:4 A kad carica savska vide svu mudrost Solomunovu i dom koji be{e sazidao,

10:5 I jela na stolu njegovom i stanove sluga njegovih i dvorbu dvorana njegovih i odelo njihovo, i peharnike njegove i `rtve njegove paljenice koje prino{a{e u domu Gospodnjem, ona do|e izvan sebe;

10:6 Pa re~e caru: Istina je {ta sam ~ula u svojoj zemlji o stvarima tvojim i o mudrosti tvojoj.

10:7 Ali ne hteh verovati {ta se govora{e dokle ne do|e i vidim svojim o~ima; a gle, ni pola mi nije kazano; tvoja mudrost i dobrot nadvi{uje glas koji sam slu{ala.

10:8 Blago ljudima tvojim, blago slugama tvojim, koji jednako stoje pred tobom i slu{aju mudrost tvoju.

10:9 Da je blagosloven Gospod Bog tvoj kome si omileo, te te posadi na presto Izrailjev; jer Gospod ljubi Izrailja uvek, i postavi te carem da sudi{i i deli{ pravicu.

10:10 Potom dade caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragog kamenja: nikada vi{e ne do|e toliko takvih mirisa koliko dade carica savska caru Solomunu.

10:11 I la|e Hiramove, koje dono{ahu zlato iz Ofira, doneso{e iz Ofira vrlo mnogo drveta almugima i dragog kamenja.

10:12 I na~ini car od tog drveta almugima zagradu u domu Gospodnjem i u domu carskom i harfe i psaltire za peva~e; nikada se vi{e nije dovezlo ta-

kvog drveta almugima niti se videlo do dana{njeg dana.

10:13 A car Solomun dade carici savskoj {ta god za`ele i zaiska osim onog {ta joj dade sam po mogu}stvu cara Solomuna. Po tom ona otide i vrati se u zemlju svoju sa slugama svojim.

10:14 A zlata {to doho|a{e Solomunu svake godine, be{e {est stotina i {ezdeset i {est talanata,

10:15 Osim onog {to doho|a{e od trgovaca i onih koji prodavahu mirise i od svih careva arapskih i upravitelja zemaljskih.

10:16 I car Solomun na~ini dvesta {titova od kovanog zlata, {est stotina sikala zlata daju}i na jedan {tit:

10:17 I tri stotine malih {titova od kovanog zlata, po tri mine zlata daju}i na svaki {titi}; i ostavi ih car u domu od {ume livanske.

10:18 I na~ini car velik presto od slonove kosti, i oblo`i ga ~istim zlatom.

10:19 [est basamaka be{e u prestola, i vrh okrugao be{e ozad na prestolu i ru~ice behu s obe strane sedi{ta, i dva lava stajahu pokraj tih ru~ica.

10:20 I dvanaest lavova stajahu na {est basamaka otud i odovud. Ne bi takav na~injen ni u kome carstvu.

10:21 I svi sudovi iz kojih pija{e car Solomun behu zlatni, i svi sudovi u domu od {ume livanske behu od ~istog zlata; od srebra ne be{e ni{ta; srebro be{e ni{ta za vremena Solomunovog.

10:22 Jer car ima{e la|e tarsiske na moru s la|ama Hiramovim: jedan put u tri godine vra}ahu se la|e tarsiske donose}i zlato i srebro, slonove kosti, majmune i paune.

10:23 Tako car Solomun be{e ve}i od svih careva zemaljskih bogatstvom i mudro{u.

10:24 I iz cele zemlje tra`ahu da vide Solomuna, da ~uju mudrost njegovu, koju mu dade Gospod u srce.

10:25 I dono{ahu mu svi dare, sudove srebrne i sudove zlatne, i haljine i oru`je i mirise i konje i mazge, svake godine.

10:26 Tako nakupi Solomun kola i konjika, i ima{e hiljadu i ~etiri stotine kola i dvanaest hiljada

konjika, koje razredi po gradovima, gde mu behu kola, i kod sebe u Jerusalimu.

10:27 I u~ini car, te u Jerusalimu be{e srebra kao kamenja, i kedrovih drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo.

10:28 I dovo|ahu Solomunu konje iz Misira i svakojaki trg, jer trgovci carevi uzimahu trg razli~an za cenu.

10:29 I dola`ahu kola iz Misira po {est stotina sikala srebra, a konj po sto i pedeset. I tako svi carevi hetejski i carevi sirski dobijahu konje preko njih.

GLAVA 11

Ali car Solomun ljublja{e mnoge `ene tu|inke osim k}eri Faraonove, Moavke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetejke,

11:2 Od ovih naroda za koje be{e rekao Gospod sinovima Izrailjevim: Ne idite k njima i oni da ne dolaze k vama, jer }e zaneti srce va{e za svojim bogovima. Za njih prionu Solomun ljube}i ih.

11:3 Te ima{e `ena carica sedam stotina, i tri stotina ino~a; i `ene njegove zaneso{e srce njegovo.

11:4 I kad ostare Solomun, `ene zaneso{e srce njegovo za tu|im bogovima; i srce njegovo ne bi celo prema Gospodu Bogu njegovom kao {to je bilo srce Davida, oca njegovog.

11:5 I Solomun ho|a{e za Astarotom, boginjom sidonskom, i za Melhomom, gadom amonskim.

11:6 I ~inja{e Solomun {ta be{e zlo pred Gospodom, i ne ho|a{e sasvim za Gospodom kao David, otac njegov.

11:7 Tada sagradi Solomun visinu Hemosu, gadu moavskom, na gori prema Jerusalimu, i Molohu gadu amonskom.

11:8 Tako u~ini svim `enama tu|inkama, te ka|ahu i prino{ahu `rtve svojim bogovima.

11:9 A Gospod se razgnevi na Solomuna {to se odvrati srce njegovo od Gospoda Boga Izrailjevog, koji mu se be{e javio dva puta,

11:10 I be{e mu zapovedio da ne ide za drugim bogovima, a on ne odr`a {ta mu Gospod zapovedi.

11:11 I re-e Gospod Solomunu: [to se to na|e na tebi, i nisi dr`ao zavet moj ni uredbe moje, koje sam ti zapovedio, zato }u otrgnuti od tebe carstvo i da}u ga sluzi tvom.

11:12 Ali za tvog veka ne}u to u~initi radi Davida oca tvog; nego }u ga otrgnuti iz ruke sina tvog.

11:13 Ali ne}u otrgnuti svo carstvo; jedno }u pleme dati sinu tvom radi Davida sluge svog i radi Jerusalima, koji izabrah.

11:14 I podi`e Gospod protivnika Solomunu, Adada Idumejca, koji be{e od carskog roda u Idumeji.

11:15 Jer kad David be{e u Idumeji i Joav vojvoda do|e da pokopa pobijene, pobi sve mu{kinje u Idumeji.

11:16 Jer Joav osta onde {est meseci sa svim Izrailjem dokle ne pobi sve mu{kinje u Idumeji.

11:17 Tada ute~e Adad s nekoliko Idumejaca, sluga oca svog, i otide u Misir; a Adad be{e tada dete.

11:18 I oti{av{i iz Madijana do|o{e u Faran; i uzev{i sa sobom ljudi iz Farana do|o{e u Misir k Faraonu, caru misirskom, koji mu dade ku}u i odredi mu hranu, i dade mu i zemlje.

11:19 I Adad na|e veliku milost u Faraona, te ga o`eni sestrom `ene svoje, sestrom carice Tahpenese.

11:20 I sestra Tahpenesina rodi mu sina Genuvata, kog othrani Tahpenesa na dvoru Faraonovom, i be{e Genuvat na dvoru Faraonovom me|u sinovima Faraonovim.

11:21 A kad Adad ~u u Misiru da je David po~i-
nuo kod otaca svojih i da je umro Joav vojvoda, re-
~e Adad Faraonu: Pusti me da idem u svoju ze-
mlju.

11:22 A Faraon mu re~e: A {ta ti je malo kod mene, te ho}e{ da ide{ u svoju zemlju? A on re~e: Ni{ta; ali me pusti.

11:23 Podi`e mu Bog jo{ jednog protivnika, Re-
zona sina Elijadinog, koji be{e pobegao od gospo-
dara svog Adad-Ezera, cara sovskog.

11:24 I skupiv{i k sebi ljude posta stare{ina od ~ete kad ih David ubi; potom oti{av{i u Damask osta{e onde i ovlada{e Damaskom.

11:25 I be{e protivnik Izrailjev svega veka Solomunovog, i to osim zla koje ~inja{e Adad; i mr`a{e na Izrailja caruju}i u Siriji.

11:26 I Jerovoam sin Navatov, Efra}anin iz Sa-
ride, ~ija mati be{e po imenu Seruja `ena udovica, sluga Solomunov, podi`e se na cara.

11:27 A ovo bi uzrok za{to se podi`e na cara: Solomun gra|a{e Milon i zazi|iva{e prolom grada Davida, oca svog;

11:28 A Jerovoam be{e krepak i hrabar; zato vi-
de}i Solomun mladi}a da nastaje za poslom posta-
vi ga nad svim podanicima doma Josifovog.

11:29 Pa u to vreme kad Jerovoam otide iz Jeru-
salima, na|e ga na putu Ahija Silomljanin, prorok imaju}i na sebi novu haljinu, i behu njih dvojica sami u polju.

11:30 I Ahija uze novu haljinu koja be{e na nje-
mu, i razdre je na dvanaest komada.

11:31 I re~e Jerovoamu: Uzmi deset komada; jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Evo istrgnu}u carstvo iz ruke Solomunove, i da}u tebi deset ple-
mena.

11:32 Samo }e jedno pleme ostati njemu radi sluge mog Davida i radi grada Jerusalima, koji izabrah izme|u svih plemena Izrailjevih.

11:33 Jer ostavi{e mene i pokloni{e se Astaroti, boginji sidonskoj i Hemosu bogu moavskom i Melhomu bogu sinova Amonovih, i ne hodi{e putevi-
ma mojim ~ine}i {ta je pravo preda mnom, uredbe moje i zakone moje, kao David otac njegov.

11:34 Ali ne}u uzeti carstva iz ruku njegovih, nego }u ga ostaviti neka vlada dokle je god `iv Davida radi sluge svog, kog izabrah, koji je dr`ao za-
povesti moje i uredbe moje.

11:35 Nego }u uzeti carstvo iz ruku sina njegovog, i da}u tebi od njega deset plemena.

11:36 A sinu }u njegovom dati jedno pleme da bude videlo Davidu sluzi mom vazda preda mnom u gradu Jerusalimu, koji izabrah da u njemu name-
stim ime svoje.

11:37 Tebe }u, dakle, uzeti da caruje{ nad svim {ta ti du{a `eli, i bi}e{ car nad Izrailjem.

11:38 I ako uzaslu{a{ sve {to ti zapovedim, i uzide{ mojim putevima i u{-ini{ {ta je pravo preda mnom, dr`e}i uredbe moje i zapovesti moje, kao {to je ~inio David sluga moj, bi}u s tobom i sazida}u ti tvrd dom, kao {to sam sazidao Davidu, i da}u ti Izrailja.

11:39 I mu~i}u seme Davidovo zato, ali ne sva-gda.

11:40 Zato tra`a{e Solomun da ubije Jerovoama; ali se Jerovoam podi`e i pobe`e u Misir k Sisaku, caru misirskom, i bi u Misiru dokle ne umre Solomun.

11:41 A ostala dela Solomunova i {ta je god ~inio, i mudrost njegov, nije li to zapisano u knjizi dela Solomunovih?

11:42 A carova Solomun u Jerusalimu nad svim Izrailjem ~etrdeset godina.

11:43 I po~inu Solomun kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davida, oca svog; a Rovoam, sin njegov, zacari se na njegovo mesto.

GLAVA 12

Tada otide Rovoam u Sihem; jer se onde skupi sav Izrailj da ga zacare.

12:2 A Jerovoam, sin Navatov, koji jo{ be{e u Misiru pobegav{i onamo od cara Solomuna, kad ~u, on jo{ osta u Misiru.

12:3 Ali posla{e i dozva{e ga. Tako Jerovoam i sav zbor Izrailjev do|o{e i reko{e Rovoamu govore}i:

12:4 Tvoj je otac metnuo na nas te`ak jaram; nego ti sada olak{aj ljutu slu`bu oca svog i te{ki jaram koji je metnuo na nas, pak }emo ti slu`iti.

12:5 A on im re~e: Idite, pa do tri dana do|ite opet k meni. I narod otide.

12:6 Tada car Rovoam u~ini ve}e sa starcima koji staja{e pred Solomunom, ocem njegovim dok be{e `iv, i re~e: Kako savetujete da odgovorim narodu?

12:7 A oni mu odgovori{e govore}i: Ako danas ugodi{ narodu i poslu{a{ ih i odgovori{ im lepim re~ima, oni }e ti biti sluge svagda.

12:8 Ali on ostavi savet {to ga savetova{e starci, i u~ini ve}e sa mladi}ima, koji odrasto{e s njim i koji stajahu pred njim.

12:9 I re~e im: [ta vi savetujete da odgovorimo narodu, koji mi reko{e govore}i: Olak{aj jaram koji je metnuo na nas tvoj otac?

12:10 Tada mu odgovori{e mladi}i koji odrasto{e s njim, i reko{e: Ovako ka`i narodu {to ti re~e: Tvoj je otac metnuo na nas te`ak jaram, nego nam ti olak{aj; ovako im reci: Moj je mali prst deblji od bedara oca mog.

12:11 Otac je moj metnuo na vas te`ak jaram, a ja }u jo{ dometnuti na va{ jaram; otac vas je moj {ibao bi~evima, a ja }u vas {ibati bodljivim bi~evima.

12:12 A tre}i dan do|e Jerovoam i sav narod k Rovoamu, kako im be{e kazao car rekav{i: Do|ite opet k meni do tri dana.

12:13 I car odgovori o{tro narodu ostaviv{i savet {to ga savetova{e starci;

12:14 I re~e im kako ga savetova{e mladi}i govore}i: Moj je otac metnuo na vas te`ak jaram, a ja }u jo{ dometnuti na va{ jaram; otac vas je moj {ibao bi~evima, a ja }u vas {ibati bodljivim bi~evima.

12:15 I car oglu{i se naroda, jer Gospod be{e tako uredio da bi potvrdio re~ svoju {to je rekao preko Ahije Silomljanina Jerovoamu, sinu Navatovom.

12:16 A kad vide sav Izrailj gde ih se car oglu{i, odgovori narod caru govore}i: Kakav deo mi imamo s Davidom? Nemamo nasledstva sa sinom Je-sejevim. U {atore svoje, Izrailju! A ti Davide, sad gledaj svoju ku}u. Tako otide Izrailj u {atore svoje.

12:17 Samo nad sinovima Izrailjevim, koji `ivljahu po gradovima Judinim, zacari se Rovoam.

12:18 I car Rovoam posla Adorama koji be{e nad dankom; ali ga sav Izrailj zasu kamenjem, te pogibe; a car Rovoam br`e sede na kola, te pobe`e u Jerusalim.

12:19 Tako otpade Izrailj od doma Davidovog do dana{njeg dana.

12:20 I kad ~u sav Izrailj da se vratio Jerovoam, poslavi{ dozva{e ga na skup{tinu, i postavi{e ga carem nad svim Izrailjem. Ne prista za domom Davidovim ni jedno pleme osim samog plemena Judinog.

12:21 A rovoam do{av u Jerusalem sazva sav dom Judin i pleme Venijaminovo, sto i osamdeset hiljada odabranih vojnika, da zavoj{te na dom Izrailjev da povrate carstvo Rovoamu, sinu Solomunovom.

12:22 Ali do|e re~ Bo`ja Semeju, ~oveku Bo`ijem, govore{i:

12:23 Ka`i Rovoamu sinu Solomunovom caru Judinom i svemu domu Judinom i Venijaminovom i ostalom narodu, i reci:

12:24 Ovako veli Gospod: Ne idite, i ne bijte se s bra}om svojom, sinovima Izrailjevim; vratite se svak svojoj ku}i, jer sam ja naredio tako da bude. I oni poslu{a{e re~ Gospodnju i vrativ{i se otido{e kako Gospod re~e.

12:25 Potom sazida Jerovoam Sihem u gori Jefremovoj i naseli se u njemu; a posle otide odande i sazida Fanuil.

12:26 I re~e Jerovoam u srcu svom: Mo`e se carstvo povratiti domu Davidovom.

12:27 Ako ovaj narod stane i}i u Jerusalem da prinosi `rtve u domu Gospodnjem, srce }e se narodu obratiti ka gospodaru njegovom Rovoamu, caru Judinom, te }e me ubiti, i povrati}e se k Rovoamu caru Judinom.

12:28 Zato car smisli, te na~ini dva teleta od zlata, pa re~e narodu: Ne treba vi{e da idete u Jerusalem; evo bogova tvojih, Izrailju, koji su te izveli iz zemlje misirske.

12:29 I namesti jedno u Vetilju, a drugo namesti u Danu.

12:30 I to bi na greh, jer narod i|a{e k jednome do Dana.

12:31 I na~ini ku}u na visini, i postavi sve{tenike od prostog naroda koji ne behu od sinova Levijevih.

12:32 I u~ini Jerovoam praznik osmog meseca petnaestog dana, kao {to je praznik u zemlji Judinoj, i prinese `rtve na oltaru; tako u~ini i u Vetilju prinose}i `rtve teocima koje na~ini; i postavi u Vetilju sve{tenike visinama koje na~ini.

12:33 I petnaestog dana osmog meseca, koji be{e smislio u srcu svom, prino{a{e `rtve na oltaru koji na~ini u Vetilju, i praznova{e praznik sa sinovima Izrailjevim, i pristupi ka oltaru da kadi.

GLAVA 13

Agle, ~ovek Bo`ji do|e iz zemlje Judine s re~ju Gospodnjom u Vetilj, kad Jerovoam staja{e kod oltara da kadi.

13:2 I povika put oltara re~ju Gospodnjom govore{i: Oltare! Oltare! Ovako veli Gospod: Evo, rodi}e se sin domu Davidovom po imenu Josija, koji }e na tebi klati sve{tenike visina, koji kade na tebi, i ljudske }e kosti spaliti na tebi.

13:3 I u~ini znak istog dana govore{i: Ovo je znak da je Gospod to rekao: Eto, oltar }e se raspasti i prosu}e se pepeo {to je na njemu.

13:4 A kad car Jerovoam ~u re~i ~oveka Bo`ijeg koje vika{e oltaru vetiljskom, pru`i ruku svoju s oltara govore{i: Dr`ite ga! Ali usahnu mu ruka koju pru`i na nj, i ne moga{e je povratiti k sebi.

13:5 A oltar se raspade, i prosu se pepeo s oltara po znaku koji u~ini ~ovek Bo`ji re~ju Gospodnjom.

13:6 Tada car re~e ~oveku Bo`ijem: Pripadni ka Gospodu Bogu svom, i pomoli se za me da mi se povrati ruka. I ~ovek se Bo`ji pomoli Gospodu, i povrati se caru ruka, i posta kao {to je bila.

13:7 I re~e car ~oveku Bo`ijem: Hodi sa mnom ku}i mojoj, i potkrepi se, i da}u ti dar.

13:8 Ali ~ovek Bo`ji re~e caru: Da mi da{ po ku}e svoje, ne bih i{ao s tobom niti bih jeo hleba ni vode pio u ovom mestu.

13:9 Jer mi je tako zapovedio svojom re~ju Gospod govore{i: Ne jedi hleba ni pij vode, niti se vra}aj istim putem kojim otide{.

13:10 I otide drugim putem, a ne vrati se onim kojim be{e do{ao u Vetilj.

13:11 A u Vetilju `ivlja{e jedan stari prorok, kome do|e sin njegov i pripovedi sve {to u~ini prorok Bo`ji onaj dan u Vetilju, i re~i koje re~e caru; i pripovedi{e sinovi tog proroka ocu svom.

13:12 A otac im re~e: Kojim je putem oti{ao? I pokaza{e sinovi put kojim otide ~ovek Bo`ji koji be{e do{ao iz zemlje Judine.

13:13 A on re~e sinovima svojim: Osamarite mi magarca. I osamari{e mu magarca, te usede na nj.

13:14 I po|e za ~ovekom Bo`jim, i na|e ga a on sedi pod hrastom, pa mu re~e: Jesi li ti ~ovek Bo`ji {to do|e iz zemlje Judine? On mu odgovori: Ja sam.

13:15 A on mu re~e: Hodi sa mnom mojoj ku}i da jede{ hleba.

13:16 Ali on odgovori: Ne mogu se vratiti s tobom ni i}i s tobom; niti }u jesti hleba ni piti vode s tobom u ovom mestu.

13:17 Jer mi je re~eno re~ju Gospodnjom: Ne jedi hleba ni pij vode onde, niti se vra}aj putem kojim otide{.

13:18 A on mu re~e: i ja sam prorok kao ti, i an|eo Gospodnji re~e mi re~ju Gospodnjom govore}i: Vрати ga sa sobom u svoju ku}u neka jede hleba i pije vode. Ali mu slaga.

13:19 I vrati se s njim, te jede hleba u njegovoj ku}i i pi vode.

13:20 A kad se|ahu za stolom, do|e re~ Gospodnja proroku koji ga be{e vratio;

13:21 I povika na ~oveka Bo`jeg koji be{e do{ao iz zemlje Judine, i re~e: Ovako veli Gospod: [to nisi poslu{ao re~i Gospodnje, i nisi dr`ao zapovesti koju ti je zapovedio Gospod Bog tvoj,

13:22 Nego si se vratio i jeo hleba i pio vode na mestu za koje ti je rekao: Ne jedi hleba ni pij vode; zato ne}e tvoje telo do}i u grob tvojih otaca.

13:23 I po{to se prorok kog be{e vratio najede hleba i po{to se napi, osamari mu magarca.

13:24 A kad otide, udesi ga lav na putu i zakla ga. I telo njegovo le`a{e na putu i magarac staja{e kod njega; tako|e i lav staja{e kod tela.

13:25 I gle, ljudi prolaze}i vide{e telo gde le`i na putu i lava gde stoji kod tela, i do{av{i javi{e u gradu u kome `ivlja{e stari prorok.

13:26 A kad to ~u prorok koji ga be{e vratio s puta, re~e: Ovo je ~ovek Bo`ji, koji ne poslu{a re~i Gospodnje, zato ga dade Gospod lavu da ga rastrgne i usmrti po re~i Gospodnjoj koju mu re~e.

13:27 I re~e sinovima svojim govore}i: Osamarite mi magarca. I osamari{e.

13:28 I oti{av{i, na|e telo gde le`i na putu, i magarca i lava gde stoje kod tela: Lav ne be{e izjeo telo ni magarca rastrgao.

13:29 Tada prorok podi`e telo ~oveka Bo`ijeg, i metnuv ga na magarca, odnese ga natrag, i do|e u grad stari prorok da ga o`ali i pogrebe.

13:30 I metnu telo u svoj grob, i plakahu nad njim govore}i: Jaoh brate!

13:31 A po{to ga pogrebe, re~e sinovima svojim govore}i: Kad umrem, pogrebite me u grobu gde je pogreben ~ovek Bo`ji, pokraj kostiju njegovih metnite kosti moje.

13:32 Jer }e se zacelo zbiti {ta je oglasio po re~i Gospodnjoj za oltar vetiljski i za sve ku}e visina koje su po gradovima samarijskim.

13:33 Po{to ovo bi, opet se Jerovoam ne vrati sa svog zlog puta; nego opet na~ini iz prostog naroda sve{tenike visinama; ko god ho}a{e, tome on posve}iva{e ruke i taj postaja{e sve{tenik visinama.

13:34 I to bi na greh domu Jerovoamovom da bi se istrebio i da bi ga nestalo sa zemlje.

GLAVA 14

U to vreme razbole se Avija, sin Jerovoamov.

14:2 I Jerovoam re~e `eni svojoj: Ustani i preobuci se da te ne poznadu da si `ena Jerovoamova; pa idi u Silom. Eto, onde je Ahija prorok, koji mi je kazao da }u biti car nad ovim narodom.

14:3 I ponesi deset hlebova i kola-a i `ban meda, pa otidi k njemu; on }e ti kazati {ta }e biti od deteta.

14:4 I u~ini tako `ena Jerovoamova, i ustav{i otide u Silom i u|e u ku}u Ahijinu. Ahija, pak, ne

moga{e videti, jer mu o~i behu potamnele od starosti.

14:5 Ali Gospod re~e Ahiji: Eto ide `ena Jerovoamova da te pita za sina svog, jer je bolestan; ti joj ka`i to i to; a kad ona do|e u~ini}e se da je druga.

14:6 I Ahija ~uv{i {u{tanje nogu njenih kad u|e na vrata, re~e: Hodi, `eno Jerovoamova; {to se ~ini{ da si druga? Ja sam poslan k tebi da ti zlo ka`em.

14:7 Idi, reci Jerovoamu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: [to sam te podigao izme|u naroda i postavio te vo|om narodu svom Izrailju,

14:8 I otrv{i carstvo od doma Davidovog dadoh tebi, a ti ne bi kao sluga moj David, koji je dr`ao zapovesti moje i hodio za mnom svim srcem svojim ~ine}i samo {ta je pravo preda mnom;

14:9 Nego si radio gore od svih koji bi{e pre tebe, i oti{ao si i na~inio sebi druge bogove i likove livene da bi me dra`io, pa si me bacio na le|a svojaja;

14:10 Zato, evo, ja }u pustiti zlo na dom Jerovoamov, i istrebi}u Jerovoamu i ono {to mokri uza zid, i uhva}enog i ostavljenog u Izrailju, i dom }u Jerovoamov omesti kao {to se mete da ga ne ostane ni{ta.

14:11 Ko Jerovoamov pogine u gradu, izje{e ga psi, a ko pogine u polju, izje{e ga ptice nebeske; jer Gospod re~e.

14:12 A ti ustani, idi ku}i svojoj; i kad stupi{ nogama svojim u grad, odmah }e umreti dete.

14:13 I sav }e Izrailj plakati za njim, i pogrep{e ga; jer }e on sam od doma Jerovoamovog do}i u grob, jer se na njemu samom u domu Jerovoamovom na|e ne{to dobra pred Gospodom Bogom Izrailjevim.

14:14 A Gospod }e podignuti sebi cara nad Izrailjem, koji }e istrebiti dom Jerovoamov u onaj dan; da, {ta? Sad ve}.

14:15 I udari}e Gospod Izrailja da }e se zaljuljati kao {to se ljulja trska u vodi, i i{~upa}e Izrailja iz ove dobre zemlje, koji je dao ocima njihovim, i ra-

zasu}e ih daleko preko reke zato {to na~ini{e sebi lugove gneve}i Gospoda.

14:16 I napusti}e Izrailja za grehe Jerovoamove, kojima je gre{io i na greh naveo Izrailja.

14:17 Tada usta `ena Jerovoamova i otide i do|e u Tersu; i kad stupi na prag ku}ni umre dete.

14:18 I pogrebo{e ga i sav Izrailj plaka za njim po re~i Gospodnjoj, koju re~e preko sluge svog Ahije proroka.

14:19 A ostala dela Jerovoamova, kako je vojevao i kako je carovao, eno zapisana su u dnevniku careva Izrailjevih.

14:20 A carova Jerovoam dvadeset i dve godine; i po~inu kod otaca svojih, a Nadav, sin njegov zacari se na njegovo mesto.

14:21 A Rovoam, sin Solomunov, carova{e nad Judom; be{e Rovoamu ~etrdeset i jedna godina kad po~e carovati, i carova sedamnaest u Jerusalimu gradu, koji izabra Gospod izme|u svih plemena Izrailjevih da onde namesti ime svoje. Materi njegovoj be{e ime Nama Amonka.

14:22 I Juda ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom; i gresima svojim kojim gre{ahu dra`i{e Ga ve}ma nego oci njihovi svim {to ~ini{e.

14:23 Jer i oni na~ini{e sebi visine i stupove i lugove na svakom visokom humu i pod svakim zelenim drvetom.

14:24 A be{e i ad`uvana u zemlji, i ~injahu sve gadove naroda koje be{e isterao Gospod ispred sinova Izrailjevih.

14:25 A pete godine carovanja Rovoamovog do|e Sisak, car misirski, na Jerusalim.

14:26 I uze blago iz doma Gospodnjeg i blago iz doma carevog, sve to uze; i uze sve {titove zlatne koje je na~inio Solomun.

14:27 I na njihovo mesto na~ini car Rovoam {titove od bronz, i predade ih stare{inama nad str`arima, koji ~uvahu vrata doma carevog.

14:28 I kad car i|a{e u dom Gospodnji, no{ahu ih str`ari, a posle ih opet ostavljahu u riznicu svoju.

14:29 A ostala dela Rovoamova, i sve {to je ~inio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?

14:30 A be{e rat izme|u Rovoama i Jerovoama jednako.

14:31 I po~inu Rovoam kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovom, A ime materi njegovoj be{e Nama Amonka. A na mesto njegovo zacari se Avijam, sin njegov.

GLAVA 15

A osamnaeste godine carovanja Jerovoama, sina Navatovog, zacari se Avijam nad Judom.

15:2 I carova tri godine u Jerusalmu. A materi mu be{e ime Maha, k}i Avesalomova.

15:3 On ho|a{e u svim gresima oca svog, koje je ~inio pred njim, i ne be{e srce njegovo celo prema Gospodu Bogu njegovom kao srce Davida, oca njegovog.

15:4 Ali radi Davida dade mu Gospod Bog njegov videlo u Jerusalmu podigav{i sina njegovog nakon njega i utvrdiv{i Jerusalm;

15:5 Jer je David ~inio {ta je pravo pred Gospodom niti je odstupio od svega {to mu je zapovedio svega veka svog osim stvari s Urijom Hetejinom.

15:6 A rat be{e izme|u Rovoama i Jerovoama do njegovog veka.

15:7 A ostala dela Avijamova i sve {to je ~inio nije li zapisano u dnevniku careva Judinih? A be{e rat izme|u Avijama i Jerovoama.

15:8 I Avijam po~inu kod otaca svojih, i pogrebo{e ga u gradu Davidovom, a na njegovo mesto zacari se Asa, sin njegov.

15:9 Godine dvadesete carovanja Jerovoama nad Izrailjem, zacari se Asa nad Judom.

15:10 ^etrdeset i jednu godinu carova u Jerusalmu. A materi mu be{e ime Maha, k}i Avesalomova.

15:11 I tvora{e Asa {ta je pravo pred Gospodom kao David otac mu.

15:12 Jer istrebi ad`uvane iz zemlje i ukinu sve gadne bogove koje behu na~inili oci njegovi.

15:13 I mater svoju Mahu svr`e s vlasti, jer ona na~ini idola u lugu; i Asa izlomi idola i sa`e`e na potoku Kedronu.

15:14 Ali visine ne bi{e oborene; ali srce Asino be{e celo prema Gospodu svega veka njegovog.

15:15 I unese u dom Gospodnji {ta be{e posvetio otac njegov i {ta on posveti, srebro i zlato i sudove.

15:16 I be{e rat izme|u Ase i Vase, cara Izrailjevog, svega veka njihovog.

15:17 Jer Vasa, car Izrailjev izi|e na Judu i stade zidati Ramu da ne da nikome oti}i k Asi, caru Judinom, ni od njega do}i.

15:18 Ali Asa uzev{i sve srebro i zlato {to be{e ostalo u riznici Gospodnjoj i u riznici doma carevog dade ga slugama svojim, i posla ih car Asa Ven-Adadu sinu Tavrimona sina Esionovog, caru sirskom, koji stanova{e u Damasku, i poru~i:

15:19 Vera je izme|u mene i tebe, izme|u oca tvog i oca mog; evo {aljem ti dar, srebro i zlato; hajde, pokvari veru koju ima{ sa Vasom carem Izrailjevim, eda bi oti{ao od mene.

15:20 I poslu{a Ven-Adad cara Asu, i posla vojvode svoje na gradove Izrailjeve i pokori Ijon i Dan i Avel Vetmahu i sav Hinerot i svu zemlju Neftalimovu.

15:21 A kad Vasa to ~u, presta zidati Ramu, i vrati se u Tersu.

15:22 Tada car Asa sazva sav narod Judin, nikoga ne izuzimaju}i; te odneso{e kamenje iz Rame i drva, ~im zida{e Vasa, i od njega sazida car Asa Gevu Venijaminovu i Mispu.

15:23 A ostala sva dela Asina i sva juna{tva njegova, i {ta je god ~inio i koje je gradove sagradio, nije li sve zapisano u dnevniku careva Judinih? Ali u starosti svojoj bolova{e od nogu.

15:24 I Asa po~inu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davida, oca svog. A na njegovo mesto zacari se Josafat, sin njegov.

15:25 A Nadav, sin Jerovoamov, po~e carovati nad Izrailjem druge godine carovanja Asinog nad Judom; i carova nad Izrailjem dve godine.

15:26 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom hode}i putem oca svog i u grehu njegovom, kojim navede na greh Izrailja.

15:27 I podi`e na nj bunu Vasa, sin Ahijin od doma Isaharovog i ubi ga Vasa kod Givetona, koji be{e filistejski, kad Nadav i sav Izrailj behu opkolili Giveton.

15:28 I tako ga ubi Vasa tre}e godine carovanja Asinog nad Judom, i zacari se na njegovo mesto.

15:29 A kad se zacari, pobi sav dom Jerovoamov, i ne ostavi ni jedne du{e od roda Jerovoamovog dokle sve ne istrebi po re~i Gospodnjoj, koju re~e preko sluge svog Ahije Silomljanina.

15:30 Za grehe Jerovoamove, kojima je gre{io i kojima je na greh naveo Izrailja, i za dra`enje kojim je dra`io Gospoda Boga Izrailjevog.

15:31 A ostala dela Nadavova i sve {to je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

15:32 I be{e rat izme|u Ase i Vase cara Izrailjevog svega veka njihovog.

15:33 Tre}e godine carovanja Asinog nad Judom zacari se Vasa, sin Ahijin nad svim Izrailjem u Tersi, i carova dvadeset i ~etiri godine.

15:34 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom hode}i putem Jerovoamovim i u grehu njegovom, kojim navede na greh Izrailja.

GLAVA 16

I do|e re~ Gospodnja Juju, sinu Ananijevom za Vasu govore}i:

16:2 [to te podigoh iz praha i postavih vo|om narodu svom Izrailju, a ti ide{ putem Jerovoamovim i navodi{ na greh narod moj Izrailja da me gnevi gresima svojim,

16:3 Evo, ja }u zatrti nasle|e Vasino i nasle|e doma njegovog, i u~ini}u s domom tvojim kao s domom Jerovoama, sina Navatovog.

16:4 Ko Vasin pogine u gradu, izje{e ga psi, a ko pogine u polju, izje{e ga ptice nebeske.

16:5 A ostala dela Vasina i {ta je ~inio, i juna{tvo njegovo, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

16:6 I po~inu Vasa kod otaca svojih, i bi pogreben u Tersi; a na njegovo mesto zacari se Ila, sin njegov.

16:7 I tako preko proroka Juja, sina Ananijevog do|e re~ Gospodnja protiv Vase i doma njegovog za sve zlo {to u~ini pred Gospodom gneve}i Ga delima svojih ruku, te bi kao dom Jerovoamov, i zato {to ga pobi.

16:8 Dvadeset {este godine carovanja Asinog nad Judom zacari se Ila, sin Vasin nad Izrailjem, i carova dve godine u Tersi.

16:9 A sluga njegov Zimrije, stare{ina nad polovinom kola, di`e bunu na Ilu, kad pija{e u Tersi i opi se u ku}i Arse, koji upravlja{e domom njegovim u Tersi.

16:10 I do|e Zimrije i ubi ga i pogubi ga dvadeset osme godine carovanja Asinog nad Judom, i zacari se na njegovo mesto.

16:11 A ~im se zacari i sede na presto svoj, pobi sav dom Vasin, ne ostavi mu ni {to uza zid mokri, i rodbinu njegovu i prijatelje njegove.

16:12 Tako Zimrije zatre sav dom Vasin po re~i Gospodnjoj koju re~e za Vasu preko Juja proroka,

16:13 Za sve grehe Vasine i za grehe Ile, sina njegovog, kojima gre{i{e i kojima na greh navodi{e Izrailja gneve}i Gospoda Boga Izrailjevog ta{tinama svojim.

16:14 A ostala dela Ilina i sve {to je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

16:15 Godine dvadeset sedme carovanja Asinog nad Judom zacari se Zimrije, i carova sedam dana u Tersi; a narod tada staja{e u logoru kod Givetona, koji be{e filistejski.

16:16 I narod {to be{e u logoru kad ~u da je Zimrije digao bunu i cara ubio, isti dan sav Izrailj u logoru postavi carem nad Izrailjem Amrija vojvodu.

16:17 I Amrije i sav Izrailj s njim otido{e od Givetona i opkoli{e Tersu.

16:18 A Zimrije kad vide gde osvoji{e grad, oti{de u dvor carski, i zapali nad sobom dvor carski, te pogibe,

16:19 Za grehe svoje kojima je gre{io ~ine}i {ta je zlo pred Gospodom, hode}i putem Jerovoamovim i u grehu njegovom, kojim je gre{io navode}i na greh Izrailja.

16:20 A ostala dela Zimrijeva i buna koju podi-
`e, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailje-
vih?

16:21 Tada se razdeli narod Izrailjev na dvoje:
Polovina naroda prista za Tivnijom, sinom Ginato-
vim da ga u~ini carem, a druga polovina prista za
Amrijem.

16:22 Ali narod koji prista za Amrijem bi ja-i
od naroda koji prista za Tivnijom sinom Gonato-
vim. I umre Tivnija, a carova Amrije.

16:23 Trideset prve godine carovanja Asinog
nad Judom po~e carovati Amrije nad Izrailjem, i
carova dvanaest godina; u Tersu carova {est godi-
na.

16:24 I kupi goru samarijsku od Semera za dva
talanta srebra, i sagradi grad na gori, i nazva grad
koji sagradi Samarija po imenu Semera gospodara
od gore.

16:25 A Amrije ~inja{e {ta je zlo pred Gospo-
dom, i gore ~inja{e od svih koji behu pre njega.

16:26 Jer ho|a{e svim putevima Jerovoama sina
Navatovog i u grehu njegovom, kojim je naveo na
greh Izrailja gneve}i Gospoda Boga Izrailjevog ta-
{tinama svojim.

16:27 A ostala dela Amrijeva i sve {to je ~inio, i
juna{tva koja je ~inio, nije li to zapisano u dnevni-
ku careva Izrailjevih?

16:28 I po~inu Amrije kod otaca svojih, i bi po-
greben u Samariji; a na njegovo se mesto zacari
Ahav sin njegov.

16:29 I Ahav, sin Amrije, po~e carovati nad
Izrailjem trideset osme godine carovanja Asinog
nad Judom, i carova Ahav sin Amrije nad Izrai-
ljem u Samariji dvadeset i dve godine.

16:30 I ~inja{e Ahav, sin Amrije, {ta je zlo
pred Gospodom, vi{e od svih koji behu pre njega.

16:31 I malo mu be{e {to ho|a{e u gresima Jero-
voama, sina Navatovog, nego se jo{ o`eni Jezave-
ljom, k}erju Etvala cara sidonskog, i otide, te slu-
`a{e Valu i klanja{e mu se.

16:32 I na~ini oltar Valu u domu Valovom koji
sazida u Samariji.

16:33 I na~ini Ahav gaj, i u~ini Ahav vi{e od
svih careva Izrailjevih koji behu pre njega, da bi
razgnevio Gospoda Boga Izrailjevog.

16:34 Za njegovog vremena Hil Vetiljanin sazi-
da Jerihon. Na Avironu prvencu svom osnova ga, a
na Seguvu mezimcu svom metnu mu vrata po re~i
Gospodnjoj, koju re~e preko Isusa sina Navinog.

GLAVA 17

Tada re~e Ahavu Ilija Tesvi}anin, jedan od na-
seljenika galadskih: Tako da je `iv Gospod
Bog Izrailjev, pred kojim stojim, ovih godina ne}e
biti rose ni da`da dokle ja ne ka`em.

17:2 Potom do|e njemu re~ Gospodnja govore-
}i:

17:3 Idi odavde, i obrati se na istok, i sakrij se
kod potoka Horata prema Jordanu.

17:4 I iz onog potoka pij, a gavranima sam za-
povedio da te hrane onde.

17:5 I on otide i u~ini po re~i Gospodnjoj, i oti-
{av{i stani se kod potoka Horata, koji je prema Jor-
danu.

17:6 I onde mu gavrani dono{ahu hleba i mesa
jutrom i ve~erom, a iz potoka pija{e.

17:7 Ali posle godinu dana presahnu potok, jer
ne be{e da`da u zemlji.

17:8 Tada do|e njemu re~ Gospodnja govore}i:

17:9 Ustani, idi u Sareptu sidonsku, i sedi onde;
evo zapovedio sam onde `eni udovici da te hrani.

17:10 I ustav{i otide u Sareptu; i kad do|e na
vrata gradska, gle, `ena udovica kuplja{e onde dr-
va; i on je dozva i re~e joj: Donesi mi malo vode u
sudu da se napijem.

17:11 I ona po|e da donese; a on je viknu i re~e:
Donesi mi i hleba malo.

17:12 A ona re~e: Tako da je `iv Gospod Bog
tvoj, nemam pe~enog hleba do grst bra{na u zdeli i
malo ulja u kr~agu; i eto kupim drvaca da otidem i
zgotovim sebi i sinu svom, da pojedemo, pa onda
da umremo.

17:13 A Ilija re~e joj: Ne boj se, idi, zgotovi kako si rekla; ali umesi prvo meni jedan kola~i od toga, i donesi mi, pa posle gotovi sebi i sinu svom.

17:14 Jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Bra~no se iz zdele ne~e potro{iti niti }e ulja u kr~agu nestati dokle ne pusti Gospod da`da na zemlju.

17:15 I ona otide i u~ini kako re~e Ilija; i jede i ona i on i dom njen godinu dana;

17:16 Bra~no se iz zdele ne potro{i niti ulja u kr~agu nesta po re~i Gospodnjoj, koju re~e preko Ilije.

17:17 A posle toga razbole se sin `eni doma}ici, i bolest njegova bi vrlo te{ka, tako da izdahnu.

17:18 I ona re~e Iliji: [ta je tebi do mene, ~ove~e Bo`ji? Jesi li do{ao k meni da spomene{ beza~konje moje i da mi umori{ sina?]

17:19 A on joj re~e: Daj mi sina svog. I uzev{i ga iz naru~ja njenog odnese ga u gornju klet, gde on se|a{e, i polo`i ga na postelju svoju.

17:20 Tada zavapi ka Gospodu i re~e: Gospode Bo`e moj, zar si i ovu udovicu kod koje sam gost tako ucvelio umoriv{i joj sina?

17:21 I pru`iv{i se nad detetom tri puta zavapi ka Gospodu govore}i: Gospode Bo`e moj, neka se povrati u dete du{a njegova.

17:22 I Gospod usli{i glas Ilijin, te se povrati u dete du{a njegova, i o`ive.

17:23 A Ilija uzev{i dete snese ga iz gornje kleti u ku}u, i dade ga materi njegovoj, i re~e Ilija: Vidi, `iv je tvoj sin.

17:24 A `ena re~e Iliji: Sada znam da si ~ovek Bo`ji i da je re~ Gospodnja u tvojim ustima istina.

GLAVA 18

Posle mnogo vremena, tre}e godine, do|e re~ Gospodnja Iliji govore}i: Idi, poka`i se Ahavu, i pusti}u da`d na zemlju.

18:2 I otide Ilija da se poka`e Ahavu, i be{e ve~lika glad u Samariji.

18:3 I Ahav dozva Avdiju, koji be{e upravitelj dvora njegovog; a Avdija se boja{e Gospoda veoma.

18:4 Jer kad Jezavelja ubija{e proroke Gospodnje, uze Avdija sto proroka, i sakri ih, po pedeset u jednu pe}inu, i hrani ih hlebom i vodom.

18:5 I re~e Ahav Avdiji: Po|i po zemlji na izvore i na potoke, eda bismo na{li trave da sa~uvamo u `ivotu konje i mazge, da nam ne izgine stoka.

18:6 I podeli{e me|u se zemlju kuda }e i}i; Ahav otide jednim putem sam, a Avdija otide drugim putem sam.

18:7 A kad Avdija be{e na putu, gle, srete ga Ilija; i on ga pozna, i pade ni~ice, i re~e: Jesi li ti, gospodaru moj Ilija?

18:8 A on mu re~e: Ja sam; idi, ka`i gospodaru svom: Evo Ilije.

18:9 A on re~e: [ta sam zgre{iio, da slugu svog preda{ u ruke Ahavu da me pogubi?]

18:10 Tako da je `iv Gospod Bog tvoj, nema naroda ni carstva kuda nije slao gospodar moj da te tra`e; i reko{e: Nema ga. A on zakle carstva i narode da te ne mogu da na|u.

18:11 A ti sada ka`e{: Idi, ka`i gospodaru svom: Evo Ilije.

18:12 A kad ja otidem od tebe, duh }e te Gospodnji odneti, a ja ne}u znati kuda; pa da otidem i proka`em Ahavu, a on da te ne na|e, ubi}e me; a sluga se tvoj boji Gospoda od mladosti svoje.

18:13 Nije li kazano gospodaru mom {ta sam u~inio kad Jezavelja ubija{e proroke Gospodnje? Kako sakrih stotinu proroka Gospodnjih, po pedeset u jednu pe}inu, i hranih ih hlebom i vodom.

18:14 A ti sada ka`e{: Idi, ka`i gospodaru svom: Evo Ilije. Ubi}e me.

18:15 A Ilija re~e: Tako da je `iv Gospod nad vojskama, pred kojim stojim, danas }u mu se pokazati.

18:16 Tada otide Avdija pred Ahava, i kaza mu; i Ahav otide pred Iliju.

18:17 A kad vide Ahav Iliju, re~e mu Ahav: Jesi li ti onaj {to nesre}u donosi{ na Izrailja?

18:18 A on re~e: Ne donosim ja nesre}u na Izraelja, nego ti i dom oca tvog ostaviv{i zapovesti Gospodnje i pristav{i za Valima.

18:19 Nego sada po{alji i saberi k meni svega Izrailja na goru karmilsku, i ~etiri stotine i pedeset proroka Valovih i ~etiri stotine proroka iz luga, koji jedu za stolom Jezaveljinim.

18:20 I posla Ahav k svim sinovima Izrailjevim, i sabra one proroke na goru karmilsku.

18:21 Tada pristupi Ilija ka svemu narodu i re~e: Dokle }ete hramati na obe strane? Ako je Gospod Bog, idite za Njim; ako li je Val, idite za njim. Ali narod ne odgovori mu ni re~i.

18:22 A Ilija re~e narodu: Ja sam sam ostao prorok Gospodnji; a proroka Valovih ima ~etiri stotine i pedeset.

18:23 Dajte nam dva junca, i neka oni izaberu sebi jednog, i neka ga iseku na komade i metnu na drva, ali oganj da ne podme}u; a ja }u prigotoviti drugog junca, i metnu}u ga na drva, ali oganj ne}u podmetati.

18:24 Tada prizovite ime svojih bogova, a ja }u prizvati ime Gospodnje, pa koji se Bog odazove ognjem onaj neka je Bog. I sav narod odgovori i re~e: Dobro re~e.

18:25 Potom re~e Ilija prorocima Valovim: Izaberite sebi jednog junca i prigotovite ga prvo, jer je vas vi{e; i prizovite ime bogova svojih, ali ognja ne podme}ite.

18:26 I uze{e junca, kog im dade, i prigotovi{e, i stado{e prizivati ime Valovo od jutra do podne govore}i: Vale, usli{i nas! Ali nikakvog glasa ni koga da odgovori. I skakahu oko oltara, koji na~ini{e.

18:27 A kad bi u podne, stade im se rugati Ilija govore}i: Vi~ite ve}ma; jer je on bog! Valja da se ne{to zamislio, ili je u poslu, ili na putu, ili mo`e biti spava, da se probudi.

18:28 A oni stado{e vikati iza glasa, i parati se no`ima i {ilima po svom obi~aju, dokle ih krv ne obli.

18:29 A kad do|e podne, stado{e prorokovati dokle do|e vreme da se prinese dar, ali nikakvog glasa ni koga da odgovori, ni koga da ~uje.

18:30 Tada re~e Ilija svemu narodu: Pristupite k meni. I pristupi k njemu sav narod. Tada on opravi oltar Gospodnji koji be{e razvaljen.

18:31 I uze Ilija dvanaest kamena prema broju plemena sinova Jakova, kome do|e re~ Gospodnja govore}i: Izrailj }e ti biti ime.

18:32 I na~ini od tog kamenja oltar u ime Gospodnje, i oko oltara iskopa opkop {irok da bi se mogle posejati dve mere `ita.

18:33 I namesti drva, i junca ise~enog na komade metnu na drva.

18:34 I re~e: Napunite ~etiri vedra vode, i izlijte na `rtvu i na drva. Pa opet re~e: U~inite jo{ jednom. I u~ini{e jo{ jednom. Pa opet re~e: U~inite i tre}om. I u~ini{e tre}om,

18:35 Te voda pote~e oko oltara, i napuni se opkop vode.

18:36 A kad bi vreme da se prinese `rtva, pristupi Ilija prorok i re~e: Gospode Bo`e Avramov, Isakov i Izrailjev, neka danas poznadu da si Ti Bog u Izrailju i ja da sam Tvoj sluga, i da sam po Tvojjoj re~i u~inio sve ovo.

18:37 Usli{i me, Gospode, usli{i me, da bi poznao ovaj narod da si Ti Gospode Bog, kad opet obrati{ srca njihova.

18:38 Tada pade oganj Gospodnji i spali `rtvu paljenicu i drva i kamen i prah, i vodu u opkopu popi.

18:39 A narod kad to vide sav popada ni~ice, i reko{e: Gospod je Bog, Gospod je Bog.

18:40 Tada im re~e Ilija: Pohvatajte te proroke Valove da ni jedan ne ute~e. I pohvata{e ih, i Ilija ih odvede na potok Kison, i pokla ih onde.

18:41 I re~e Ilija Ahavu: Idi, jedi i pij, jer dolazi veliki da`d.

18:42 I otide Ahav da jede i pije; a Ilija se pope na vrh Karmila, i sa`e se k zemlji i metnu lice svoje me|u koljena svoja.

18:43 A momku svom re~e: Idi, pogledaj put mora. A on oti{av{i pogleda, pa re~e: Nema ni{ta. I re~e mu: Idi opet sedam puta.

18:44 A kad bi sedmi put, re~e: Eno, mali oblak kao dlan ~ove~iji di`e se od mora. Tada re~e: Idi, reci Ahavu: Pre`i i idi, da te ne uhvati da`d.

18:45 U tom se zamra~i nebo od oblaka i vetra, i udari veliki da`d. A Ahav sedav{i na kola otide u Jezrael.

18:46 A ruka Gospodnja do|e nad Iliju, i on opasav{i se otr~a pred Ahavom dokle do|e u Jezrael.

GLAVA 19

A Ahav pripovedi Jezavelji sve {to je u~inio Ilija i kako je sve proroke isekao ma~em.

19:2 Tada Jezavelja posla glasnike k Iliji i poru~i mu: Tako da u~ine bogovi i tako da dodadu, ako sutra u ovo doba ne u~inim od tebe {ta je od koga god tih.

19:3 A on vide}i to usta i otide du{e svoje radi, i do|e u Virsaveju Judinu, i onde ostavi momka svog.

19:4 A sam otide u pustinju dan hoda; i do{av sede pod smreku, i za`ele da umre, i re~e: Dosta je ve}, Gospode, primi du{u moju, jer nisam bolji od otaca svojih.

19:5 Potom le`e i zaspao pod smrekom. A gle, an|eo taknu ga i re~e mu: Ustani, jedi.

19:6 A on pogleda, i gle, ~elo glave mu hleb na ugljenu pe~en i kr~ag vode. I jede i napi se, pa le`e opet.

19:7 A an|eo Gospodnji do|e opet drugom, i taknu ga govore}i: Ustani, jedi, jer ti je put dalek.

19:8 A on ustav{i jede i napi se; potom okrepiv{i se onim jelom ide ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i dokle do|e na goru Bo`ju Horiv.

19:9 A onde u|e u jednu pe}inu i zano}i u njoj; i gle, re~ Gospodnja do|e mu govore}i: [ta }e{ ti tu, Ilija?

19:10 A on re~e: Revnovah veoma za Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostavi{e zavet Tvoj, Tvoje oltare razvali{e, i proroke Tvoje pobi{e ma~em; a ja ostah sam, pa tra`e du{u moju da mi je uzmu.

19:11 A On re~e: Izi|i i stani na gori pred Gospodom. I gle, Gospod prola`a{e, a pred Gospodom velik i jak vetar, koji brda razvaljiva{e i stene

razlama{e; ali Gospod ne be{e u vetru; a iza vetra do|e trus; ali Gospod ne be{e u trusu;

19:12 A iza trusa do|e oganj; ali Gospod ne be{e u ognju. A iza ognja do|e glas tih i tanak.

19:13 A kad to ~u Ilija, zakloni lice svoje platom i iza{av stade na vratima od pe}ine. I gle, do|e mu glas govore}i: [ta }e{ ti tu, Ilija?

19:14 A on re~e: Revnovah veoma za Gospoda Boga nad vojskama; jer sinovi Izrailjevi ostavi{e zavet Tvoj, Tvoje oltare razvali{e, i proroke Tvoje pobi{e ma~em; a ja ostah sam, pa tra`e du{u moju da mi je uzmu.

19:15 Tada mu re~e Gospod: Idi, vrati se svojim putem u pustinju dama{tansku, i kad do|e{ poma`i Azaila za cara nad sirijom.

19:16 A Juja, sina Nimsijinog, poma`i za cara nad Izrailjem, a Jelisija, sina Safatovog iz Avel-Meole poma`i za proroka mesto sebe.

19:17 Jer ko ute~e od ma~a Azailovog njega }e pogubiti Juj; a ko ute~e od ma~a Jujevog njega }e pogubiti Jelisije.

19:18 Ali sam ostavio u Izrailju sedam hiljada, koji ni jedan ne savi{e kolena pred Valom, niti ga ustima svojim celiva{e.

19:19 I otide od njega i na|e Jelisija, sina Safatovog gde ore, i dvanaest jarmova pred njim, a sam be{e kod dvanaestog; i idu}i mimo nj Ilija baci na nj pla{t svoj.

19:20 A on ostavi volove, i otr~a za Ilijom i re~e: Da celujem oca svog i mater svoju; pa }u i}i za tobom. A on mu re~e: Idi, vrati se, jer {ta sam ti u~inio?

19:21 I on se vrati od njega, i uze jaram volova i zakla ih, i na drvima od pluga skuva meso i dade ga narodu, te jedo{e; potom ustav{i otide za Ilijom i slu`a{e mu.

GLAVA 20

A Ven-Adad car sirski skupi vojsku svoju, i ima{e sa sobom trideset i dva cara, i konje i kola; i oti{av{i opkoli Samariju i stade je biti.

20:2 I posla poslanike k Ahavu, caru Izrailjevom u grad,

20:3 I poru~i mu: Ovako veli Ven-Adad: Srebro tvoje i zlato tvoje moje je, tako i `ene tvoje i tvoji lepi sinovi moji su.

20:4 A car Izrailjev odgovori i re~e: Kao {to si rekao, gospodaru moj care, ja sam tvoj i sve {to imam.

20:5 A poslanici opet do|o{e i reko{e: Ovako veli Ven-Adad: Poslao sam k tebi i poru~io: Srebro svoje i zlato svoje i `ene svoje i sinove svoje da mi da{.

20:6 Zato }u sutra u ovo doba poslati sluge svoje k tebi da pregledaju ku}u tvoju i ku}e sluga tvojih, i {ta ti je god milo, oni }e uzeti i odneti.

20:7 Tada dozva car Izrailjev sve stare{ine zemaljske i re~e: Gledajte i vidite kako ovaj tra`i zlo; jer posla k meni po mene i po sinove moje i po srebro moje i po zlato moje, i ja mu ne branih.

20:8 A sve stare{ine i sav narod reko{e mu: Ne slu{aj ga i ne pristaj.

20:9 I re~e poslanicima Ven-Adadovim: Ka`ite caru gospodaru mom: [to si prvo poru~io služi svom sve }u u~initi; ali ovo ne mogu u~initi. Tako otido{e poslanici i odneso{e mu taj odgovor.

20:10 A Ven-Adad posla k njemu i poru~i: Tako da mi u~ine bogovi i tako dodadu! Ne}e biti dosta praha od Samarije da svemu narodu koji ide za mnom dopadne po jedna grst.

20:11 A car Izrailjev odgovori i re~e: Ka`ite: Neka se hvali onaj koji se opasuje kao onaj koji se raspasuje.

20:12 A kad on to ~u piju}i s carevima pod {atorima, re~e slugama svojim: Di`ite se. I digo{e se na grad.

20:13 Tada gle, pristupi jedan prorok k Ahavu caru Izrailjevom, i re~e: Ovako veli Gospod: Vidi{ li sve ovo mno{tvo? Evo, ja }u ti ga dati u ruke danas da pozna{ da sam ja Gospod.

20:14 A Ahav re~e: Preko koga? A on re~e: Ovako veli Gospod: Preko momaka knezova zemaljskih. Opet re~e: Ko }e zametnuti boj? A on re~e: Ti.

20:15 Tada prebroja momke knezova zemaljskih, i be{e ih dvesta i trideset i dva; posle njih prebroja sav narod, sve sinove Izrailjeve, i be{e ih sedam hiljada.

20:16 I izi|o{e u podne; a Ven-Adad piju}i opi se u {atorima s trideset i dva cara koji mu do|o{e u pomo}.

20:17 I izi|o{e prvo momci knezova zemaljskih; a Ven-Adad posla, i javi{e mu i reko{e: Izi|o{e ljudi iz Samarije.

20:18 A on re~e: Ako su iza{li mira radi, pohvatajte ih `ive; ako su iza{li na boj, pohvatajte ih `ive.

20:19 I izi|o{e iz grada momci knezova zemaljskih, i vojska za njima.

20:20 I svaki ubi s kojim se sukobi, te Sirci pobego{e, a Izrailjci ih potera{e. I Ven-Adad, car sirske pobe`e na konju s konjicima.

20:21 I car Izrailjev izi|e i pobi konje i kola, i u~ini velik pokolj me|u Sircima.

20:22 Potom do|e prorok k caru Izrailjevom i re~e mu: Idi, budi hrabar; i promisli i vidi {ta }e{~initi, jer }e do godine opet do}i car sirske na te.

20:23 A caru sirske reko{e sluge njegove: Njihovi su bogovi gorski bogovi, zato nas nadja-a{e; nego da se bijemo s njima u polju, za celo }emo ih nadja~ati.

20:24 U~ini dakle ovako: Ukloni te careve s mesta njihovih, i postavi vojvode mesto njih.

20:25 Pa skupi vojsku kakva je bila ona koja je izginula, i konje kakvi su bili oni konji, i kola kao ona kola; pa da se pobijemo s njima u polju; zacelo }emo ih nadja~ati. I poslu{a ih, i u~ini tako.

20:26 A kad pro|e godina, Ven-Adad prebroja Sirce, i po|e u Afek da vojuje na Izrailja.

20:27 A sinovi Izrailjevi prebroja{e se, i ponesav{i hrane izi|o{e pred njih. I stado{e u logor sinovi Izrailjevi prema njima, kao dva mala stada koza, a Sirci behu prekrilili zemlju.

20:28 Tada do|e ~ovek Bo`ji, i progovori caru Izrailjevom, i re~e: Ovako veli Gospod: [to Sirci reko{e da je Gospod gorski Bog a nije Bog poljski,

zato }u ti dati u ruke sve ovo mno{tvo veliko da znate da sam ja Gospod.

20:29 I stajahu u logoru jedni prema drugima sedam dana; a sedmog dana pobi{e se, i sinovi Izrailjevi pobi{e Siraca sto hiljada pe{aka u jedan dan.

20:30 A ostali pobego{e u grad Afek, i pade zid na dvadeset i sedam hiljada ljudi koji behu ostali. I Ven-Adad pobegav u grad u|e u najtajniju klet.

20:31 A sluge mu reko{e: Evo ~uli smo da su carevi doma Izrailjevog milostivi carevi; da ve`emo kostret oko sebe i da metnemo uzice sebi oko vratova, pa da izi|emo pred cara Izrailjevog, da ako ostavi u`ivotu du{u tvoju.

20:32 I veza{e kostret oko sebe, i metnu{e uzice sebi oko vratova, i do|o{e k caru Izrailjevom i reko{e: Sluga tvoj Ven-Adad veli: Ostavi u`ivotu du{u moju. A on re-e: Je li jo{`iv? Brat mi je.

20:33 A ljudi uze{e to za dobar znak, i odmah da bi ga uhvatili za re~ reko{e: Brat je tvoj Ven-Adad. A on re-e: Idite, dovedite ga. Tada Ven-Adad izi|e k njemu; a on ga posadi na svoja kola.

20:34 Tada mu re-e Ven-Adad: Gradove koje je uzeo otac moj tvom ocu, vrati}u, i na~ini sebi ulice u Damasku kao {to je otac moj u~inio u Samariji. A on odgovori: S tom verom otpusti}u te. I u~ini veru s njim, i otpusti ga.

20:35 Tada jedan izme|u sinova proro~kih re-e drugom po re~i Gospodnjoj: Bij me. Ali ga onaj ne hte biti.

20:36 A on mu re-e: [to ne poslu{a glas Gospodnji, zato, evo kad otide{ od mene, lav }e te zaklati. I kad otide od njega, sukobi ga lav i zakla ga.

20:37 Opet, na{av drugog re-e mu: Bij me. A onaj ga izbi i izrani ga.

20:38 Tada otide prorok i stade na put kuda }e car pro}i, i nagrdi se pepelom po licu.

20:39 A kad car prola`a{e, on viknu cara i re-e: Tvoj sluga be{e iza{ao u boj, a jedan do{av{i dovede mi ~oveka i re-e: ^uvaj ovog ~oveka; ako li ga nestane, bi}e tvoja du{a za njegovu du{u, ili }e{ platiti talanat srebra.

20:40 A kad tvoj sluga ima{e posla tamo amo, njega nesta. Tada mu re-e car Izrailjev: To ti je sud, sam si odsudio.

20:41 A on br`e ubrisa pepeo s lica, i car Izrailjev pozna ga da je jedan od proroka.

20:42 A on mu re-e: Ovako veli Gospod: [to si pustio iz ruku ~oveka kog sam ja osudio da se istrebi, du{a }e tvoja biti za njegovu du{u i narod tvoj za njegov narod.

20:43 I otide car Izrailjev ku}i svojoj zlovoljan i ljutit, i do|e u Samariju.

GLAVA 21

A posle ovih stvari dogodi se: Navutej Jezraeljanin ima{e vinograd u Jezraelu do dvora Ahava cara samarijskog.

21:2 I re-e Ahav Navuteju govore}i: Daj mi svoj vinograd da na~inim od njega vrt za zelje, jer je blizu dvora mog; a ja }u ti dati za nj bolji vinograd, ili ako voli{, da}u ti u novcu {ta vredi.

21:3 A Navutej re-e Ahavu: Sa-uvaj Bo`e da bih ti dao nasledstvo otaca svojih.

21:4 Tada Ahav do|e ku}i zlovoljan i ljutit radi re~i koju mu re-e Navutej Jezraeljanin govore}i: Ne dam ti nasledstvo otaca svojih. I le`e na posteljlu svoju, i okrenu lice svoje na stranu, i ne jede hleba.

21:5 Tada do|e k njemu Jezavelja, `ena njegova i re-e mu: Za{to je du{a tvoja zlovoljna te ne jede{ hleba?

21:6 A on joj re-e: Jer govorih s Navutejem Jezraeljaninom i reko{e mu: Daj mi vinograd svoj za novce, ili ako voli{, da}u ti drugi vinograd za taj. A on re-e: Ne dam ti svog vinograda.

21:7 Tada mu re-e Jezavelja `ena njegova: Ti li si car nad Izrailjem? Ustani, jedi hleba i budi ve-seo. Ja }u ti dati vinograd Navuteja Jezraeljanina.

21:8 I napisa knjigu na ime Ahavovo, i zape~ati je pe~atom njegovim i posla knjigu stare{inama i glavarama koji behu u gradu njegovom, koji nastavahu s Navutejem.

21:9 A u knjizi napisa ovo: Oglasite post, i posadite Navuteja me | u glavare narodne.

21:10 I postavite dva nevaljala ~oveka prema njemu, pa neka zasvedo~e na nj govore}i: Hulio si na Boga i na cara. Tada ga izvedite i zaspite kamenjem, da pogine.

21:11 I u~ini{e ljudi onog grada, stare{ine i glavari, koji `ivljahu u gradu njegovom, kako im zapovedi Jezavelja, kako be{e napisano u knjizi koju im posla.

21:12 I oglasi{e post, i posadi{e Navuteja me | u glavare narodne.

21:13 I do | o{e dva nevaljala ~oveka, i stado{e prema njemu; i svedo~i{e na Navuteja ti nevaljali ljudi pred narodom govore}i: Navutej je hulio na Boga i na cara. I izvedo{e ga iza grada, i zasu{e ga kamenjem, te pogibe.

21:14 Potom posla{e k Jezavelji i poru~i{e joj: Zasut je kamenjem Navutej, i poginuo je.

21:15 A kad Jezavelja ~u da je Navutej zasut kamenjem i poginuo, re~e Ahavu Jezavelja: Ustani, uzmi vinograd Navuteja Jezraeljanina, koji ti ne hte dati za novce, jer Navutej nije `iv nego je umro.

21:16 A kad ~u Ahav da je umro Navutej, usta i po | e u vinograd Navuteja Jezraeljanina da ga uzme.

21:17 Ali do | e re~ Gospodnja k Iliji Tesvi}aninu govore}i:

21:18 Ustani, izi | i na susret Ahavu, caru Izrailjevom, koji sedi u Samariji; eno ga u vinogradu Navutejevom, kuda je oti{ao da ga uzme.

21:19 I reci mu i ka`i: Ovako veli Gospod: Nisi li ubio i nisi li prisvojio? Pa mu ka`i i reci: Ovako veli Gospod: Kako psi liza{e krv Navutejevu, tako }e lizati psi i tvoju krv.

21:20 A Ahav re~e Iliji: Na | e li me neprijatelju moj? A on re~e: Na | oh, jer si se prodao da ~ini{e zlo pred Gospodom.

21:21 Evo, pusti}u zlo na te, i uze}u nasle | e tvoje, i istrebi}u Ahavu i ono {to uza zid mokri, i uhva}enog i ostavljenog u Izrailju.

21:22 I u~ini}u s domom tvojim kao s domom Jerovoama, sina Navatovog i kao sa domom Vase, sina Ahijinog, {to si me gnevio i {to si naveo na greh Izrailja.

21:23 Tako | e i za Jezavelju re~e Gospod govore}i: Psi }e izjesti Jezavelju ispod zidova jezraelskih.

21:24 Ko Ahavov pogine u gradu izje{e ga psi, a ko pogine u polju izje{e ga ptice nebeske.

21:25 I ne bi takvog kao Ahav, koji se prodade da ~ini {ta je zlo pred Gospodom, jer ga podgovara{e `ena njegova Jezavelja.

21:26 I po~ini vrlo grdna dela idu}i za gadnim bogovima sasvim kao {to ~ini{e Amoreji, koje izaгна Gospod ispred sinova Izrailjevih.

21:27 A kad Ahav ~u te re~i, razdre haljine svoje, i priveza kostret oko tela svog, i po{a{e, i spava{e u kostreti, i ho | a{e polagano.

21:28 I do | e re~ Gospodnja Iliji Tesvi}aninu govore}i:

21:29 Jesi li video kako se Ahav ponizio preda mnom? Zato {to se tako ponizio preda mnom, ne}u pustiti onog zla za njegovog `ivota; nego za sina njegovog pusti}u ono zlo na dom njegov.

GLAVA 22

I pro | o{e tri godine bez rata izme | u Siraca i Izrailjaca.

22:2 A tre}e godine do | e Josafat, car Judin k caru Izrailjevom.

22:3 I re~e car Izrailjev slugama svojim: Ne znate li da je na{ Ramot u Galadu? A mi ne radimo da ga uzmemo iz ruku cara sirskog.

22:4 I re~e Josafatu: Ho}e{ li i}i sa mnom na vojsku na Ramot galadski? A Josafat re~e caru Izrailjevom: Ja kao ti, narod moj kao tvoj narod, konji moji kao tvoji konji.

22:5 Jo{ re~e Josafat caru Izrailjevom: Upitaj danas {ta }e Gospod re}i.

22:6 Tada car Izrailjev sabra oko ~etiri stotine proroka, i re~e im: Ho}u li i}i na vojsku na Ramot

galadski ili }u se okaniti? A oni reko{e: Idi, jer }e ga Gospod dati u ruke caru.

22:7 A Josafat re~e: Ima li tu jo{ koji prorok Gospodnji da ga pitamo?

22:8 A car Izrailjev re~e Josafatu: Ima jo{ jedan ~ovek, preko kog bismo mogli upitati Gospoda; ali ja mrzim na nj, jer mi ne prori~e dobra nego zlo; to je Miheja, sin Jemlin. A Josafat re~e: Neka car ne govori tako.

22:9 Tada car Izrailjev dozva jednog dvoranina, i re~e mu: Br`e dovedi Miheju, sina Jemlinog.

22:10 A car Izrailjev i Josafat car Judin se |ahu svaki na svom prestolu obu~eni u carske haljine na poljani kod vrata samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred njima.

22:11 I Sedekija, sin Hananin, na~ini sebi gvozdene rogove, i re~e: Ovako veli Gospod: Ovim }e{ pobosti Sirce dokle ih ne istrebi{.

22:12 Tako i svi proroci prorokovahu govore}i: Idi na Ramot galadski, i bi}e{ sre}an, jer }e ga Gospod dati caru u ruke.

22:13 A poslanik koji otide da dozove Miheju re~e mu govore}i: Evo, proroci prori~u svi jednim glasom dobro caru; neka i tvoja re~ bude kao re~ njihova, govori dobro.

22:14 A Miheja re~e: Tako da je `iv Gospod, govori}u ono {to mi Gospod ka`e.

22:15 I kad do|e k caru, re~e mu car: Miheja! Ho}emo li i}i na vojsku na Ramot galadski ili }emo se okaniti? A on mu re~e: Idi, bi}e{ sre}an, jer }e ga Gospod dati caru u ruke.

22:16 A car mu re~e: Koliko }u te puta zaklinjati da mi ne govori{ nego istinu u ime Gospodnje?

22:17 Tada re~e: Videh sav narod Izrailjev razasut po planinama kao ovce koje nemaju pastira; jer re~e Gospod: Ovi nemaju gospodara; neka se vrate svak svojoj ku}i s mirom.

22:18 Tada re~e car Izrailjev Josafatu: Nisam li ti rekao da mi ne}e prorokovati dobra nego zlo?

22:19 A Miheja mu re~e: Zato ~uj re~ Gospodnju; videh Gospoda gde sedi na prestolu svom, a sva vojska nebeska staja{e mu s desne i s leve strane.

22:20 I re~e Gospod: Ko }e prevariti Ahava da otide i padne kod Ramota galadskog? I jedan re~e ovo a drugi ono.

22:21 Tada izi|e jedan duh i stav{i pred Gospoda re~e: Ja }u ga prevariti. A Gospod mu re~e: Kako?

22:22 Odgovori: Iza}i }u i bi}u la`ljiv duh u ustima svih proroka njegovih. A Gospod mu re~e: Prevari}e{ ga i nadvlada}e{; idi i u~ini tako.

22:23 Zato sada eto, Gospod je metnuo la`ljiv duh u usta svim tvojim prorocima, a Gospod je izrekao zlo po te.

22:24 Tada pristupi Sedekija, sin Hananin, i udari Miheju po obrazu govore}i: Kuda je oti{ao duh Gospodnji od mene da govori s tobom?

22:25 A Miheja mu re~e: Eto, vide}e{ u onaj dan kad otide{ u najtajniju klet da se sakrije{.

22:26 Tada car Izrailjev re~e: Uhvati Miheju i odvedi ga k Amonu zapovedniku gradskom i k Josasu, sinu carevom;

22:27 I reci im: Ovako veli car: Metnite ovog u tamnicu, i dajte im po malo hleba i po malo vode dokle se ne vratim u miru.

22:28 A Miheja re~e: Ako se vrati{ u miru, nije Gospod govorio preko mene. Jo{ re~e: ^ujte, svi narodi!

22:29 I otide car Izrailjev s Josafatom carem Judinim na Ramot galadski.

22:30 I re~e car Izrailjev Josafatu: Ja }u se preobu}i kad po|em u boj; a ti obuci svoje odelo. I preobu~e se car Izrailjev i otide u boj.

22:31 A car sirski zapovedi vojvodama, kojih be{e trideset i dvojica nad kolima njegovim, i re~e: Ne udarajte ni na malog ni na velikog, nego na samog cara Izrailjevog.

22:32 I kad vojvode od kola vide{e Josafata, reko{e: Zacelo je car Izrailjev. I okrenu{e se na nj da udare; ali Josafat povika.

22:33 A vojvode od kola vide{e da nije car Izrailjev, te odstupi{e od njega.

22:34 A jedan zastrela iz luka nagonom, i ustrela cara Izrailjevog gde spu~a oklop. A on re~e svom

voza~u: Savij rukom svojom i izvezi me iz boja, jer sam ranjen.

22:35 I boj bi `estok onog dana; a car zaosta na kolima svojim prema Sircima, pa umre uve~e, i krv iz rane te~a{e u kola.

22:36 I pro|e glasnik po vojsci o zahodu sun~anom govore}i: Svak u svoj grad, i svak u svoju zemlju.

22:37 Tako umre car, i odneso{e ga u Samariju; i pogrebo{e cara u Samariji.

22:38 A kad prahu kola na jezeru samarijskom, liza{e psi krv njegovu, tako i kad prahu oru`je njegovo, po re~i koju re~e Gospod.

22:39 A ostala dela Ahavova i sve {to je u~inio, i za ku}u od slonove kosti koju je sagradio, i za sve gradove {to je sagradio, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

22:40 Tako po~inu Ahav kod otaca svojih, i na njegovo se mesto zacari Ohozija, sin njegov.

22:41 A Josafat, sin Asin zacari se nad Judom ~etvrte godine carovanja Ahavovog nad Izrailjem;

22:42 I ima{e Josafat trideset i pet godina kad po~e carovati, i carova dvadeset i pet godina u Jerusalimu. A materi mu be{e ime Azuva, k}i Silejeva.

22:43 I ho|a{e putem Ase, oca svog sasvim, i ne odstupi od njega ~ine}i sve {to je pravo pred Gospodom.

22:44 Ali visina ne obori{e; narod jo{ prino{a{e `rtve i ka|a{e na visinama.

22:45 I u~ini mir Josafat s carem Izrailjevim.

22:46 A ostala dela Josafatova i juna{tva {to u~ini i kako vojeva, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinih?

22:47 On istrebi iz zemlje svoje ostatak ad`uvana, koji behu ostali za `ivota Ase, oca njegovog.

22:48 U to vreme ne be{e cara u Idumeji, nego be{e namesnik carev.

22:49 I Josafat na~ini la|e tarsiske da idu u Ofir po zlato; ali ne otido{e; jer se la|e razbi{e u Esion-Gaveru.

22:50 Tada re~e Ohozija, sin Ahavov Josafatu: Neka idu moje sluge s tvojim slugama na la|ama. Ali Josafat ne hte.

22:51 I po~inu Josafat kod otaca svojih, i pogrebo{e ga kod otaca njegovih u gradu Davida, oca njegovog; a na njegovo se mesto zacari Joram, sin njegov.

22:52 Ohozija, sin Ahavov zacari se nad Izrailjem u Samariji sedamnaeste godine carovanja Josafatovog nad Judom; i carova nad Izrailjem dve godine.

22:53 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom, i ho|a{e putem oca svog i putem matere svoje i putem Jerovoama, sina Navatovog, koji navede na greh Izrailja.

22:54 I slu`a{e Valu i klanja{e mu se, i gnevlja{e Gospoda Boga Izrailjevog sasvim kako je ~inio otac njegov.